Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 38. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 29-го ЛЮТОГО 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 29, 1984 No. 38. VOL. XCI.

Чотири союзові Округи матимуть свої Річні збори

Джерзі Сити, Н.Дж. — З Організаційного Відділу УНСоюзу інформують, що в п'ятницю, 2-го і неділю,4-го березня ц.р. чотири Округи відбудуть свої Річні збори.

Чикагівська Округа, яку очолює Михайло Ольшанський, буде мати свої Річні збори в п'ятницю, 2-го березня, о год. 7-ій увечорі в залі Клюбу Сеньйорів в Чикаґо, при 2355 Вест Чикаґо авеню. У нарадах візьмуть участь д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника, Ґльорія Пашен, заступниця головного предсідника, інж. Анатолій Дорошенко, головний контролер, і Гелен Олек-Скатт, головна радна.

В неділю, 4-го березня, о год. 2-ій по полудні в приміщенні дому „Самопоміч" при 239 Савт Бродвей у Балтиморі, відбудуться Річні збори Округи Балтимор, яка об'єднує відділи з Вашінгтону і Ричмонду, Вірджінія. Округу цю очолює мгр Богдан Ясінський. Екзекутивний Комітет під час тих нарад буде репрезентувати головний предсідник УНС д-р Іван Флис.

Також в неділю, 4-го березня, о год. 3-ій по полудні в залі Українського Народного Дому, при Фліт і Овкленд авеню в Джерзі Сиrі, відбудуться Річні збори Надгадсонської Округи, яку очолює Володимир Білик. Екзекутивний Комітет буде репрезентувати Володимир Сохан, головний секретар.

Округа Перт Амбой також відбуде Річні збори в неділю, 4-го березня, о год. 2-ій по полудні в церковній залі церкви св. Михаїла, при схід 3-тя вулиця в Менвіллі, Н. Дж. Округу очолює Михайло Захарко, а Архиєпископ Марко є почесним головою. В нарадах візьме участь головний організатор Степан Гавриш, як представник Екзекутивного Комітету.

За традицією під час Річних зборів будуть звіти уступаючих членів Окружних Управ, дискусії над звітами, а відтак вибір керівних органів на біжучий рік. Члени Екзекутивного Комітету будуть інформувати присутніх про загальні справи цілости Союзу, а головно про успіхи й неуспіхи праці минулого року, а відтак подадуть напрямні союзової праці на біжучий рік.

Найважнішою точкою Річних зборів в Округах до обговорення буде плян організаційної праці в ювілейному році УНСоюзу. Цьогорічна мета Союзу є придбання 4,000 нових членів забезпечених на 11,000.000 долярів. Також новообрані Управи Округ повинні вже тепер вирішити під час Річних зборів, як пляну.ють відзначити 90-річчя Батька-Союзу.

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — В суботу, 10-го березня ц.р., точно о год. 10:30 перед полуднем тут у Польському Науковому Інституті, 59 Схід 66-та вулиця, розпічнеться наукова конференція присвячена польсько-українським відносинам. Конференцію влаштовують спільно: Наукове Товариство ім. Шевченка, Українська Вільна Академія Наук і Польське Наукове Товариство. Учасниками з українського боку будуть професори: Григорій Грабович, Гарвардський університет, Марта Богачевська-Хомяк, Мангеттенвилл коледж, Орест Субтельний, Йорк університет, Канада; з польського боку виступлять професори: Фелікс Ґросс директор ПНІнституту, Станіслав Бапаньчак, Гарвард, і Влодзімєж Бончковскі; предсідники: проф. Тадеуш Ґромада, ПНТ, і ред. Іван Кедрин, НТШ. Доповіді будуть виголошені у трьох мовах — англійській, українській і польській.

Ню Йорк вшанує Т. Шевченка

Ню Йорк. — Заходами Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій метрополітального Ню Йорку і Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА тут відбудеться в неділю, 4-го березня ц.р., о год. 2:30 по полудні, в залі Вашінгтон Ірвінґ середньої школи, при 17-ій вулиці і Ірвінґ плейс, концерт у пошану Тарасові Шевченкові.

У програмі беруть участь д-р Ярослав Падох, голова НТШ — святочне слово, відомий мішаний хор „Думка" під диригентурою Семена Комірного, який виповнить основну частину концерту, Едвард Іванко — співак і артист в театрах Бродвею і на телевізії, Оля Шуган-Кириченко — рецитаторка, музичний супровід — Тетяна Поташко. Квитки вступу в ціні 6 і 5 долярів можна набувати в українських крамницях „Арка" і „Сурма" та при касі при вході на залю.

Організатори надіються на масову участь громадянства.

М. Фабрика співатиме в опері „Травіята"

Джерзі Сити, Н.Дж. — У неділю, 4-го березня, в 3-ій год. по обіді у Вестфілді, Н.Дж., в приміщенні середньої школи, буде поставлена опера Верді „Травіята" в концертній версії. Ролю Жермона співатиме відомий вже українській громаді з його численних виступів співак баритон Микола Фабрика, який прибув з України чотири роки тому.

Співак виступав уже в багатьох операх на сценах американських театрів, збираючи прихильні рецензії, які можна підсумувати рецензією з каліфорнійської „Нюз Пресс" (Санта Барбра), в якій стверджено, що іміґрант українець М. Фабрика — „є великим набутком для Америки".

Менор коледж влаштовує лекції писання писанок

Дженкінтавн, Па. — В березні відбудуться в Менор джуніор коледжі дві особливі лекції писання писанок.

Показ писання писанок для початківців заплановано на дві суботи, 3-го березня і 10-го березня; для заавансованих — у дві суботи 17-го і 24-го березня. Лекції відбудуться в приміщенні Музейної збірки Студійного Осередку Української Культури (СОУК) на кемпусі Менору, при Факс Чейс ровд і Форест авеню, і будуть тривати від 9:30 вранці до 12:30 по полудні.

Вписове для початківців 15 долярів, а для заавансованих 5 долярів. Вписове для початківців включатиме кістку і віск потрібний до писання писанок. Майстри писання писанок СОУК пояснюватимуть історію та різні методи писання писанки. Кожний учасник писатиме власну писанку.

Фарби, прилади й інші матеріяли, вживані для писання писанок, можна закупити в крамничці СОУК.

Майстерні включатимуть туру СОУК і висвітлення фільму „Писанка" С. Новицького.

Щоб замовити місце, слід телефонувати до Менор джуніор коледжу на телефон СОУК 885-2360, екс. 64.

ВЛАДИКА СТЕФАН НЕ БАЖАЄ ПАРТІЙЩИНИ В СУК „ПРОВИДІННЯ"

Джерзі Сити, Н. Дж. — Як повідомив щоденник „Америка" з 1-го лютого ц.р., Владика Стефан прийняв на авдієнції групу провідних діячів ООЧСУ і відбув з ними розмови, в яких заторкнено ряд питань і явищ з українського суспільно-громадського життя в ЗСА. Для інформації читачів „Свободи" передруковуємо уривки зі звідомлення „Америки".

Після двох спроб протягом кількох місяців, які не були успішні з деяких причин та у зв'язку із зміною керівництва в Організації Оборони Чотирьох Свобід України, Владика Митрополит Стефан прийняв в суботу, 28-го січня ц.р., в конференційній залі новозбудованого Митрополичого осередку, делеґацію ООЧСУ у складі: проф. Микола Чировськй, мгр Євген Гановський, мгр Ярослав Рак і д-р Аскольд Лозинський. Приявним на авдієнції був також редактор „Шляху" й „Америки", Мстислав Дольницький.

Майже півторигодинну зустріч почав проф. Микола Чировський, новообраний голова ООЧСУ, який пояснив чому Управа ООЧСУ просила про авдієнцію. Він сказав, що про таку авдієнцію просила попередня управа ООЧСУ, коли ситуація в нашій громаді була дуже напружена й сумна. Сьогодні ситуація змінилася в багатьох випадках. Атмосфера IУ СКВУ довела, що в нас є інстинкт самозбереження і що справа всієї нашої спільноти важливіша від дрібних, чи групових інтересів. Ця атмосфера СКВУ, казав проф. М. Чировський, до деякої міри змінила характер відвідин представників ООЧСУ у Владики Митрополита.

Друга зміна — казав він далі, що ООЧСУ має нову Управу, яка відновила старання про авдієнцію і в її імені він говорить. „Ми хочемо ближче познайомитися з Вами, Владико і представитися Вам, як церковному провідникові, і Вас привітати". Були непорозуміння, казав він далі, але він хоче в імені ООЧСУ ствердити, що членство цієї організації та її керівники патріотичні люди і хочуть щонайкращого для нашої громади. „Вони знають, що Церква це духове добро, і вони завжди були позитивно наставлені до Церкви, до церковного проводу і до глибокої вартости, яка просвічує нашому народові". Він рішуче заявив, що вони ніколи не виступали проти будь-яких духовних намагань Церкви і не хотіли виступати. Виникли деякі непорозуміння, через незрозуміння, до деякої міри, ситуації.

Він далі казав: „нам здається, що навряд чи хтось краще схарактеризував позицію Церкви в нашій громаді, як Ви, Владико, в промові під час Вашої інтронізації. Ви казали, що нехай політики наші роблять політику, Церква буде дбати за духовні вартості і тільки цим Церква буде займатися. Тому ми прийшли сюди, щоб доказати, що ми хочемо цю Вашу позицію підтримати, що Церква стоїть понад будь-які суспільні, чи політичні неполадки, непорозуміння, бо коли такі непорозуміння постають, емоції розгарячуються, часом падають неосторожні слова, неосторожні закиди, а коли Церква стоїть збоку, тоді Вона зберігає свою пошану та велику вартість в обличчі всіх поодиноких фракцій нашого суспільства". Голова ООЧСУ знову згадав ствердження Владики Митрополита в його інавґураційній промові і сказав, що „воно було незвичайно важливе, бо всіх успокоїло, і дало запевнення, що Церква не потерпить через неполадки і непорозуміння, але навпаки, виросте, як ця вартість і не буде втягнена в політичні суперечки".

Далі він казав, що ООЧСУ, його Управа та все членство хоче якнайближчої співпраці з Церквою, в пошані до всіх церковних вартостей і всіх церковних провідників. „Ми просимо тільки щоб, коли якісь справи будуть видвигнені, щоб для їх розв'язки ми могли бути також частиною цієї української громади, яку інформується, з якою порадяться церковні чинники, щоб якнайкраще розв'язати українські проблеми й не доводити до будь-яких непорозумінь". Він повторив, що „ніколи не було ніякого намагання, а навіть інтенції, шкодити Церкві чи церковним властям, а навпаки, щиро співпрацювати".

Д-р Аскольд Лозинський, черговий промовець сказав, що „ми хотіли б знати Ваше становище до тих речей, які заіснували і до нашого становища, що ми змагаємо, щоб була якнайкраща співпраця між громадським сектором — маю на думці з ООЧСУ та організаціями Визвольного Фронту, які минулого року позначилися деяким тертям і бандерівцям закидали, що вони проти Церкви". Він казав, що появилися навіть статті як з одної, так і другої сторони, в „Америці" та в „Шляху", а також в „Національній трибуні", в наслідок чого Визвольний Фронт був розгублений, бо не знав, як це розуміти. Це стосується, особливо, статті за підписом віцеканцлера о. Томи Саюка. Він додав, що делеґація приїхала, щоб ці справи обговорити і вийти із зустрічі з певними напрямними та наладнати кращу

Закінчення на ст. 3.

М. ҐОРБАЧОВ ВИСУВАЄТЬСЯ НА ПЕРЕДОВЕ МІСЦЕ

Москва. — Міхаїл Ґорбачов, наймолодший 52-літній член Політбюра, тобто відносно молодий у старіючій ієрархії кремлівського керівництва, якого померлий совєтський лідер Юрій Андропов висунув на передове місце, продовжує займати його при новому генсекові, і західні дипломати вже роблять певні висновки, що він готується стати наслідником Костантина Черненка, якщо той відійде від керівництва партією і Совєтським Союзом.

Одно високопоставлене совєтське джерело підтвердило, що колишній спеціяліст сільського господарства М. Ґорбачов, дійсно є другою особою в Кремлі. Видатне становище Ґорбачова виявилося після опублікування його промови на надзвичайному засіданні ЦК КПСС минулого понеділка, під час якого вибрали новим генсеком партії К. Черненка.

Одначе, відкладення на три дні опублікування промови вказує на те, що в Політбюрі мусіли бути якість труднощі в обговоренні упорядкування посад у 12-членному Політбюрі. Як здоров'я Андропова почало різко погіршуватись він сам доручив Ґорбачову виконувати найважливіші доручення і готував його як першого кандидата на своє становище.

В понеділок, 13-го лютого, Ґорбачов виголосив на засіданні Центрального Комітету коротку промову про вибір Черненка генеральним секретарем, закрив засідання, що означає, що він головував на цьому важливому надзвичайному пленумі ЦК КПСС.

Західні дипломати вважають, що ці останні події вказують на підвищення ролі Ґорбачова і можливість висунення його кандидатури на голову Президії Верховної Ради Совєтського Союзу тобто формального президента. Цей пост разом з постом генерального секратаря займав Леонід Брежнєв, а потім і Юрій Андропов.

СОВЄТИ РОЗПОЧАЛИ ВЕСНЯНУ ОФЕНЗИВУ В АФГАНІСТАНІ

Ісламабад, Пакістан. — Пресове агентство Ройтерса інформує, що совєтські окупаційні війська в Афганістані розпочали масову весняну офензиву проти тамошніх антикомуністичних партизанських з'єднань, з надією покінчити раз і назавжди з їхнім спротивом.

Офензива розпочалася сильним артилерійським вогнем і скиненням багатьох тисяч тонн бомб з повітря на позиції повстанців. Головним прицілом совєтських атак є долина Шомалі, важлива для СССР тим, що через цю долину пробігає шлях, який сполучує столицю Афганістану Кабуль із Совєтським Союзом. Поблизу знаходиться найбільша совєтська військова летунська база і тому Москва хоче позбутися з тієї долини повстанців і перетворити її на суцільно військову базу, розбудовуючи при тому шляхи сполучення.

Раніші атаки — артилерійські, летунські, ракетні і танкові, не дали успіхів і СССР втратив там чимало війська. Добре розбудовані укріплення повстанців в долині Шомалі все були сіллю в оці совєтських окупантів, особливо від часу, як вони почали загороджувати одинокий шлях, яким просуваються часто військові колони з території СССР до Кабулю. Крім того повстанці виконали декілька вдалих наскоків на саме місто Кабуль і його передмістя, на яких розбудовані військові касарні для совєтських вояків.

Політичні спостерігачі звертають увагу, що у Фронті для визволення Афганістану з-під комуністичної окупації правдоподібно наступило замирення між поодинокими фракціями і леґендарний командир Ахмед Шах Масуд повернувся у свою ранішу базу в горах Гіндукуш. Це означає, що його скріплені відділи знову розпічнуть скоро випади на совєтські позиції. Масуд свого часу був підписав із совєтським командуванням перемир'я на шість місяців, але побачивши підступність совєтів, не бажає більше миритись з ворогом.

Очевидно, Москва промовчує боротьбу в Афганістані, хіба в ряди-годи появляється репортаж з вихваленням бойовитости совєтських вояків. Деякі центральні газети ведуть тільки сильну кампанію проти тих держав, зокрема ЗСА, Єгипту, а навіть Ірану, які, на їхню думку, доставляють зброю для повстанців. Совєтська преса каже, що Єгипет, наприклад, доставляє афганським „бандам" совєтські ракети давнішого типу, які колись СССР постачав для Єгипту.

У СВІТІ

ЗА МИНУЛИЙ РІК кількість американців, які працюють у Сальвадорі, значно збільшилася. Офіційні дані говорять, що кількість американських військових, крім морських піхотинців при охороні посольства, збільшилася з 61 до 97 осіб, а число цивільних технічних спеціялістів подвоїлося. Крім згаданого числа військових та цивільних спеціялістів у Сальвадорі є ще 23 американські медичні працівники. Весь цей персонал перебуває там згідно з ухвалами Конґресу.

З ПЕКІНУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що там зріс попит на робітників домашньої обслуги. Тримати домашню обслугу колись було суворо заборонено в комуністичному Китаї, це вважалося за жорстоку експлоатацію. З 1966 року кількість зайнятих у сфері домашнього обслуговування потроїлася, — пише китайська „Економічна газета". Комуністичні власті дозволили тримати домашню обслугу частково тому, щоб зменшити безробіття, хоч про безробіття нічого не говориться в сучасному Китаї, воно офіційно ніби не існує.

ІРАНСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство повідомило в неділю, 26-го лютого, що іракські військові літаки збомбардували два іранські міста, при чому 67 цивільних осіб були вбиті, а 230 поранені. Багдадське радіо повідомляло лише про рейди іракського військового летунства на військові об'єкти Ірану. Лондонська газета „Обзервер" повідомила, що Іран зосередив на південному кордоні з Іраком приблизно 300,000 війська, готового перейти в наступ на відтинку дороги Багдад-Базра, яка є стратегічно важливою артерією постачання іракської армії. В останній час ідуть завзяті бої на передмістях Базри.

ЗАХІДНЬОНІМЕЦЬКИЙ УРЯД повідомив минулого тижня, що п'ять родичів прем'єр-міністра Східньої Німеччини Віллі Штофа втекли до західньонімецького посольства в Празі та попросили політичного притулку. Прем'єр-міністер В. Штоф є другою особою після Еріха Гонекера, який одночасно є лідером партії та президентом. Речник західньонімецького уряду сказав, що сестрінка В. Штофа Інґрід Берґ, її чоловік Ганс-Дітер Берґ, їх двоє малолітніх дітей і мати Дітера Берга Ольга Берґ знаходяться в західньонімецькому посольстві у Празі, та що ведуться переговори між трьома урядами — Західньою Німеччиною, Чехо-Словаччиною та Східньою Німеччиною-про переїзд втікачів до Західньої Німеччини.

ПІСЛЯ БУРХЛИВОЇ передвиборчої кампанії у трьох провінціях Еспанії, заселених в основному басками, поміркована національна партія басків здобула у виборах до місцевого парляменту більшість, але не абсолютну. Друге місце зайняла соціялістична партія, яка є при владі в Еспанії. Націоналістична партія Батасуна, яка є політичним крилом сепаратистської організації ЕТА, зайняла лише третє місце. Це були другі льокальні вибори у провінціях басків від 1979 року, коли провінції добилися самоуправління. Тепер, при керівній ролі націоналістичної партії басків, права місцевого парляменту ще більше розширяться.

ШВАЙЦАРСЬКІ ГРОМАДЯНИ відкинули в неділю, 26-го лютого, у всенародному плебісциті поправку до федеральної конституції про скасування обов'язкової військової служби. Залишається далі в силі закон, що всі мужчини, здібні носити зброю, зобов'язані бути готові стати на захист своєї альпійської батьківщини.

КОРОЛЬ ЙОРДАНІЇ Гуссейн зустрівся в неділю, 26-го лютого, в столиці Йорданії Аммані з лідером Палестинської Визвольної Організації Ясіром Арафатом і вони провели розмову про узгодження своїх поглядів щодо встановлення миру на Близькому Сході. Офіційні повідомлення говорять, що на зустрічі продовжувалися розмови, які були перервані ще минулого року з огляду на сильний опір радикального крила ПВО. Арафат прилетів до Амману зі своєї головної квартири в Тунісі на запрошення короля Гуссейна. Єгипет підтримав відновлення переговорів між Йорданією та ПВО, але Сирія, Лівія і радикальне крило ПВО виступили проти таких переговорів.

Л. ВАЛЕНСА ВИМАГАЄ ЗВІЛЬНЕННЯ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Варшава, Польща. — Колишній лідер забороненої профспілки „Солідарність" Лєх Валенса знову звернувся в неділю, 26-го лютого, до комуністичного уряду Польщі із закликом звільнити політичних в'язнів і заявив, що він та його дорадники продовжують працювати над плянами допомоги розваленій економіці країни.

„Ми мусимо мирно змагатися за звільнення політичних в'язнів", — сказав Валенса кореспондентам, як він виходив з церкви у Варшаві, куди приїхав, щоб бути хресним батьком сина свого колишнього заступника Анджея Целінського.

Лєх Валенса, якому 40 років, здобув минулого року нагороду Нобеля.

Крім заклику звільнити понад 200 політичних в'язнів, Валенса сказав, що він та його дорадники готують відповідну документацію плянів оздоровлення розваленої польської економіки з огляду на нездатність уряду зробити це.

„Наші пляни і їх застосування не будуть сенсаційними. Я проти творення безпорядків. Ми повинні працювати спокійно, але рішуче. Ті, хто намагається внести безпорядок, будуть розчаровані, але я не можу поступати інакше", — заявив Валенса.

Як відомо, минулого тижня підпільні лідери „Солідарности" виступили з закликом бойкотувати вибори в Польщі, які мають відбутися в червні цього року.

ЗСА не вмішуються в справи Ливану

Вашінгтон. — Офіційні представники Адміністрації президента Роналда Реґена заявили в понеділок, 27-го лютого, що ЗСА не беруть більше активної участи в намаганнях допомогти осягнути політичне полагоджения ливанської проблеми. Вони сказали, що Уряд ЗСА вирішив залишити цю проблему самим ливанцям та іншим арабським країнам полагодити цю складну справу.

Спеціяльний посланець президента Р. Реґена на Близький Схід Доналд Рамсфелд не повернеться до Ливану для дальших намагань посередничати в полагодженні ливанської кризи.

Одначе, речник Державного департаменту сказав, що американський посол у Бейруті Реджіналд Бартоломю втримує зв'язки з різними ливанськими фракціями, які прихильно ставляться до поглядів Вашінгтону щодо подій та плянів у цьому районі.

Інший офіційний представник сказав: „Тепер, коли морська піхота покинула берег Ливану, і вони знають, що ми відгороджуємося від подій в Ливані, вони проявляють більше зацікавлення розмовляти з нами".

В самому Бейруті та навколо нього продовжувалися бої між урядовими військами та протиурядовими силами.

Тепер лише 1,250 французьких парашутистів залишилися в Бейруті з міжнародних сил миру. Франція надіється на рішення ОН замінити їх військами ОН, але Рада Безпеки ОН відклала голосування про надання уповноважень розмістити в Ливані війська ОН.

Франція, яка запропонувала замінити міжнародні сили миру в Ливані військами ОН, після відкладення голосування над її проєктом резолюції, тепер переробляє її, додавши цілий ряд вимог зацікавлених сторін, включаючи Совєтський Союз, ЗСА та деякі країни так званого Третього світу.

В АМЕРИЦІ

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО Юнайтед Пресс Інтернешенел інформує, що Уряд наказав спалити так звані „чорні списки" з прізвищами американських лібералів, яких Американська інформаційна аґенція не бажала допустити до урядових виїздів за кордон з доповідями на кошт держави. Серед багатьох прізвищ знаходились там також два відомі кореспонденти Волтер Кронкайт і Дейвид Брінклі. Списки були спалені для того, щоб не продовжувати ранішої практики доповнювання списків і створювання непотрібної атмосфери напруження у спільноті. Крім того, цю справу використовували засоби масової інформації для своїх користей, а політичні партії для пропаґандивних передвиборчих цілей.

НЕҐРИТЯНСЬКИЙ КАНДИДАТ на президента від Демократичної партії проповідник Джессі Джексон формально перепросив жидівську громаду в ЗСА за раніші образи, до яких він признався, але рівночасно підкреслив, що деякі жидівські кола, особливо ті, які мають вплив на засоби масової інформації, ведуть проти нього тенденційну кампанію, щоб дискредитувати його в очах американських виборців і показати його особу у викривленому світлі. Джексон думає, що пімста жидів некорисно впливає на жидівсько-неґритянські відносини, бо, на його думку, кожний має право симпатизувати чи засуджувати Палестинську Визвольну Організацію і її лідера Ясіра Арафата. Прихильники Джексона і керівники його виборчої кампанії заявили, що їхній кандидат ніколи не був антисемітом, тільки відкрито висловлює свої думки в кожній справі.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони Каспар Вайнберґер заявив кореспондентам, а перед тим групі законодавців, що збільшені видатки на оборону країни не збільшують дефіциту в урядовому бюджеті і не є одиноким видатком Уряду про який повинна говорити двопартійна комісія. Вайнберґер думає навпаки, що дозброєння Америки, яке розпочалося за президентури Роналда Реґена, спричинилось до збільшення варстатів праці Секретар Вайнберґер виступив також з цією справою перед групою ґубернаторів, які мали свої наради у Вашінгтоні і на яких був прийнятий плян, щоб Департамент оборони зрезиґнував із суми 60 більйонів долярів на протязі п'ятьох років і тим самим причинився до зменшення дефіциту.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА запевнення самого державного секретаря Джорджа Шулца і багатьох інших офіційних осіб, що не буде жадних змін в кабінеті президента Роналда Реґена, офіційний Вашінгтон не перестає говорити про відхід Шулца від активної політики і заміну його іншою особою. Поінформовані особи в Білому Домі підтверджують такі здогади, кажучи, що Президентові доведеться поробити деякі зміни на найвищих постах в кабінеті, якщо він виграє президентські вибори в листопаді цього року. Думається про відхід з посту державного секретаря Дж. Шулца і заміну секретаря Департаменту оборони Каспара Вайнберґера. Обидва керівники департаментів висловлювали бажання про відхід до приватного сектора. Говориться також і про те, що пост державного секретаря мавби перейняти теперішній секретар Департаменту внутрішніх справ Вілліям Кларк, а на місце Вайнберґера прийде сенатор Джан Товер з Тексасу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Евакуація піхотинців

Евакуація американської морської піхоти з Ливану та розташування її на американських воєнних кораблях при берегах цієї нещасної країни, становить без сумніву один з аспектів американського вмішування у політично-мілітарні конфлікти на Близькому Сході.

З якого боку не вияснювати цей крок, як це старається робити американський Уряд, цей відступ становить велику поразку Америки і її збройних сил, хоч цей відступ ще зовсім не означає кінця американської ролі на Близькому Сході. Обстрілювання позицій ісламських партизанів у горах навколо Бейруту американськими воєнними кораблями може означати поступовий вихід Америки взагалі з Близького Сходу, або рішення цієї країни встановити морську бльокаду Ливану.

З цього приводу в Конґресі ведеться гаряча дебата щодо дальшої ролі Америки на Близькому Сході. Оборонці політики Реґена настоюють, що обстрілювання ісламських позицій американською фльотою є певного роду пересторогою Америки для Сирії, що Вашінґтон не буде сидіти бездільно, якщо б Сирія поважилася тероризувати американських дипломатів чи американських громадян взагалі.

З того виходить, що двозначність американської політики відносно Ливану має певну логічність у тому, що це є звичаєм політиків маскувати властиві цілі не раз такими, як в Ливані, двозначними потягненнями.

Одначе у випадку Ливану справа настільки трагічна, що уряд Аміна Ґемаєля є, мабуть, не перед невідкличним провалом, тоді будь-яка політика Америки відносно Ливану була б на ділі новою політикою відносно Сирії, яка, як відомо, тримає тисячі сирійських вояків, кермованих 5,000-ма тисячами совєтських військових „дорадників".

Президент Реґен у дальшому при кожній нагоді твердить, що американський Уряд далі підтримує теперішній ливанський уряд президента Ґемаєля. Він настоює на цьому, що цей уряд переживе теперішню кризу в Ливані шляхом переговорів з різними політичними групами в Ливані, що і дає певну надію Вашінґтонові на дальше існування уряду Ґемаєля.

Але в тому самому часі, інші кроки американського Уряду вказують на це, що Вашінґтон таки рахується із неминучістю упадку теперішнього уряду в Ливані. Ця найновіша політика президента Реґена є підтримана такими останніми рішеннями:

1. Президент Реґен рішився не висилати свого спеціяльного висланника амбасадора Доналда Рамсфелда до Ливану для дальших переговорів, не маючи найменшої надії на їх успіх;

2. Уряд також не домагається від Конґресу нових асиґнацій в сумі 250 мільйонів долярів на мілітарну допомогу Ливанові;

3. Вашінґтон стримав висилку мілітарних транспортів до ливанського уряду в переконанні, що цей мілітарний матеріял, після упадку теперішнього уряду в Ливані, може попасти в руки сирійців.

Виглядає, що американська політика відносно Ливану понесла трагічну прогру, зокрема дивлячись на великі жертви молодих морських піхотинців і мілітарне військове вивінування. Також, як і в інших подібних випадках, захитався політичний престиж ЗСА в очах їх союзників.

Ми певні, що Уряд ЗСА випрацював або випрацює інші альтернативи, щоб не допустити до цілковитої втрати Ливану, але які ці альтернативи покищо невідомо.

ПРАВИЙ САЛЬВАДОРСЬКИЙ політичний діяч 47-літній Роберто Ізмаель Аяля був убитий в четвер, 23-го лютого, при виході зі свого дому. Покищо ніхто не признався до цього акту терору. Вбивство Аялі стало вже другим смертельним атентатом на членів парляменту від початку кампанії президентських виборів та четвертою жертвою від того часу, як обрано парлямент у квітні 1982 року. Президентські вибори призначені на 25-го березня цього року.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД звернувся в четвер, 23-го лютого, до Адміністрації президента Роналда Реґена з проханням офіційного пояснення таємних контактів Адміністрації з Палестинською Визвольною Організацією впродовж останніх дев'ятьох місяців. Речник ізраїльського посольства у Вашінгтоні Віктор Гарель заявив, що посол Меїр Розенне поставив це питання на зустрічі з заступником державного секретаря Лоренсом Іґелберґером. Він сказав, що Ізраїль вимагає „пояснень американського становища" відносно ПВО.

Роман Борковський

ПО IУ СКВУ І ЩО ДАЛІ

Не можна ще сьогодні твердити, що IV СКВУ став переломовою подією у житті української діяспори, але можна вже сміло сказати, що він започаткував новий етап на шляху звільнення нашого громадського життя від партійної домінації. Зрозуміло, що повного звороту не можна зробити в короткому часі, а тим більше на одному з'їзді, навіть так важливому як СКВУ. Так, як партійна домінація над громадським організованим життям наростала поступово, то також відворотний процес, звільнення його від надмірного впливу партій, вимагає довшого часу. Важливе це, що цей процес, започаткований вже давніше, на IV СКВУ отримав новий стимул.

На самому Конґресі партійництво виявило ще свою силу, накинувши делеґатам проблематику, яка не повинна була знайтися на програмі Конґресу. Справи, які спрямували увагу делеґатів у невластивому напрямі та внеможливили їм зайнятися важливими проблемами української діяспори та допомоги народові в Україні, можна було при дрібці доброї волі полагодити перед Конґресом. Але попри це, найбільш агресивна і найбільша партія мусіла поступитися у двох важливих справах. Поперше, вона погодилася на прийняття до СКВУ Української Американської Координаційної Ради (УАКР) на базі рівности з сучасним Українським Конґресовим Комітетом Америки (УККА). Подруге, навіть не пробувала висувати свого партійного кандидата на становище президента СКВУ, але погодилася на позапартійного кандидата, якого на пропозицію громадських, а в першу чергу професійних організацій Америки і Канади, формально висунув Комітет Українців Канади (КУК). Крім того на форумі Конґресу не було вже мови про виключення промельниківських організацій зі СКВУ, а справу контроверсійних статтей в органах ІСНО розв'язано компромісово в дусі документів і постанов І СКВУ.

Таку поставу не можна пояснювати (як це дехто пробує) великим політичним виробленням та перемогою здорового розуму в лідерів партії, які тримали в своїх руках ключ до позитивного і компромісового полагодження вищезгаданих справ. Звичайно, якусь дрібку здорового розсудку вони мають і своє рішення мусіли будувати на таких фактах: не зважаючи на інтенсивну акцію спрямовану на вислання максимального числа делеґатів, при великому вкладі фінансів, Організації Українського Визвольного Фронту мали за собою не більше ніж четверту частину делеґатів. Тому повторити інсценізацію XIII Конґресу Українців Америки було неможливо. Натомість своєю тактикою на тому XIII Конґресі та в часі підготови IV СКВУ Фронт викликав обурення серед широких кіл громадянства і це знайшло своє віддзеркалення на СКВУ. Також не поділала явна погроза зірвання Конґресу висловлена перед і на самому Конґресі. Компромісова розв'язка проблем залишила за ОВФ значний вплив в секретаріяті СКВУ, бо при його обсаді вона обняла важливі пости, включно з ключовою в організаційному відношенні позицією секретаря.

Тому твердження представника ВФ на недавньому панелі про IV СКВУ, що не було компромісу, але великодушне зречення УККА з трьох мандатів на користь УАКР не віддзеркалює ситуації. Воно вказує тільки на сумний факт, як відносно молода людина може прийняти тезу, що компроміс не личить „справжньому" націоналістові і можливий — як колись твердили — тільки в „гнилому" демо-ліберальному світі.

На нашу думку, перед організаціями ВФ стоїть єдино розумний шлях співпраці з громадою на базі здорового компромісу. Поворот на старі позиції прагнення до монопартійного підпорядкування громадського життя — це шлях до катастрофи. Ані розвиток нашого суспільного життя ні логіка ситуації тому не сприяють. Політичну еміґрацію, яка вийшла з України після Другої світової війни чекає та сама доля, яка зустріла першу повоєнну еміґрацію. Її роля в силу фізичного старіння та відходу в інший світ у скорому темпі наближається до кінця. Не продовжать її дії мізерні поповнення з молодого покоління. Вони не знайдуть попертя у ширших колах середньої і молодої ґенерацій, бо еміґраційні партії їм чужі, а партійні чвари прямо осоружні.

Що ж залишиться? Залишаться українські поселення в різних країнах, а в першу чергу в Америці й Канаді. Під тим кутом треба підходити до розв'язки організаційних проблем нашого громадського життя. На базі ще відносно довгого існування наших поселень у вільному світі на першому пляні залишаються такі організаційні інституції як Церква, братські союзи і професійні об'єднання. Всяке плянування на майбутнє мусить враховувати їх силу і ролю у зброєнні української національної індивідуальности, хоч незавжди в тих формах, про які мріяла політична еміґрація. На цій базі можуть зберегти себе й об'єднуючі громадські центра-

Закінчення на ст. 3.

Книжка, яку треба прочитати

Бойкевич, Іван. з „Висот щоденности, Чикаго, 1982, 167 сторінок

Недавно нам попала до рук книжка яку, на нашу думку, повинна перечитати кожна українська людина. Особливо, повинна прочитати її молодь. В ній вона побачить добу, в якій виховувались та кристалізували свого духа її батьки. А доба ця була надзвичайно жорстока, як це видно із окремих есеїв автора книжки.

Іван Бойкевич помер передчасно (1905-1966). Книжку упорядкував та зредаґував ред. Анатоль Курдидик. Він в основному поділив її на дві частини. Перша частина „Серцем і мислю" обіймає такі есеї: Генеральні ідеї української духовости і характер народу, Українське військо і його вплив на правоустрій Української Держави в першій добі існування, Людина потребує Бога, Проблеми духовости дитини, та підрозділ Життєве, або З прочитаного і продуманого, де автор синтезує та дає під розвагу нашій спільноті думки ряду світил світової науки, як Р. Ліпперт, К. Ясперс, Ф. М. Достоєвський, З. Фройд, та багато інших. За словами редактора книжки, „Це ще одна виключно його прислуга для своєї спільноти, — неповторна і безкомпромісова".

У частині другій — „Думки рідних мислителів" автор книжки подає нам найважливіші міркування таких наших науковців, як О. Кульчицький, Р. Єндик, М. Грушевський, Г. Лужницький та Є. Онацький.

Вступ до книжки написав А. Курдидик. Він уважає, що ця книжка — це літературна „перлина", яка буде „нашим даром для світової літератури". Чи ми годимось із цим припущенням чи ні, це не важливе. Важливим одначе, є те, що книжка І. Бойкевича є чимсь новим, чимсь свіжим у нашій літературі. Тільки перечитавши її, ми зможемо відповідно оцінити труд покійного І. Бойкевича.

Напочатку ми сказали, що молодь повинна прочитати цю книжку. Тут мусимо додати, що й старші, однолітки покійного Івана, знайдуть в ній не тільки добу, в якій разом виростали, але й побачать яким небуденним був їхній приятель Іван. Як серйозно та глибоко він підходив до кожного завдання. І коли перша частина книжки — це вислід муравлиної праці автора, то друга частина підтримує її думками світової слави мислителів. Бо інакше не можна уявити собі праці покійного Івана Бойкевича.

В. Г. Лучків

Василь Ленцик

ЗНИЩЕНЕ КУЛЬТУРНЕ ВОГНИЩЕ

I.

Коли в Ювілейний рік цілий християнський світ святкував 1950-ліття відкуплення людського роду Христом Спасителем, а Українська Католицька Церква в Америці святкувала свій ювілей і то подвійний, а саме 50-ліття заснування Духовної Семінарії в Стемфорді, та 25-ліття створення Митрополії для українців католиків в ЗСА, то треба згадати ще один ювілей великого культурного вогнища на рідних землях, Духовної Семінарії у Львові.

Року Божого 1983 минуло 200 років від постання Духовної Семінарії у Львові. Заснував її австрійський цісар Йосиф II декретом з дня 30-го червня 1783 року. Наука почалася 3-го листопада 1783 року.

Виховання молодого нарибку священства все було актуальне в нашій Церкві й тією справою журились усі визначні Владики нашої Церкви. Журилися тією справою і визначніші члени нашої спільноти, миряни. А між ними і великий покровитель науки князь Константин Острозький та церковні Братства. Доки українські землі були під Польщею і наша Церква була залежна від польських королів, чи польських маґнатів на місцях, виховання і школення молодих священиків натрапляло на великі перешкоди. Причина була дуже проста. Власть імущі не хотіли мати образованого духовенства, яке могло упімнутись, коли їхні вірні терпіли утиск від своїх можновладців. Назагал тоді рівень освіти духовенства небагато різнився від своїх вірних. Це були панщизняні часи, в яких доля священика не була багато краща, як звичайного селянина. Образ тих відносин маємо прекрасно змальований в поемі Івана Франка „Панські жарти".

З переходом українських західніх земель під Австрію ситуація дещо змінилась, хоча до 1848 року ще панувала тзв. „панщина". Австрійський уряд все таки старався піднести освітній стан нашого духовенства і то завдяки старанням такого визначного ієрарха, яким був львівський єпископ Лев Шептицький, згодом київський митрополит, на жаль тільки один рік. Єпископ Лев Шептицький мав най більше зрозуміння для виховання священиків. Він сам носився з пляном заложити Семінарію, але через труднощі, не здійснив свого пляну. Остаточно Семінарію заснував цісар Йосиф II вже після смерти єпископа Льва Шептицького за його наслідника єпископа Петра Білянського.

З відкриттям Семінарії 3-го листопада 1783 року починається повільно, але поступово відродження галицької вітки українського народу. Кажемо „повільно", бо не так легко було переламати польщину, яка була просякла нашу ієрархію і духовенство.

Багато до скріплення руської (української) мови причинились колишні вихованки „Студіюм Рутенум", де виклади із-за цього, що кандидати на священиків не знали латини чи німецької мови, мусіли бути в зрозумілій тодішній руській мові.

У Семінарії почався культурно-освітній рух, який за часів Маркіяна Шашкевича та його товаришів, прибрав вже конкретну форму, а саме боротьбу за народну мову в проповідництві та письменстві.

Руська мати нас родила,
руська мати нас повила,
руська мати нас любила.
Чому ж мова єї не мила?"

У дусі цього клича Маркіяна Шашкевича він сам та його товариші почали голосити проповіді в українській мові. Піонерами цієї акції був сам Шашкевич, Юліян Величковський і Микола Устіянович. Їхня праця натрапляла на труднощі з боку церковних властей, бо дух польщини ще був дуже сильно закорінений. Але раз кинено зерно, вже ніколи не загинуло.

Коли прийшов 1848 рік — „Весна народів", пробудився галицький лев — як тоді голосно говорилося — і почав упоминатись за свої права. А провід тому рухові давав ніхто інший, як вихованки львівської Духовної Семінарії.

Під проводом єпископа Григорія Яхимовича та Михайла Куземського створилась Головна Руська Рада, яка заступалась за правами свого народу. Головна Руська Рада почала видавати перший український політичний часопис в Галичині „Зорю Галицьку".

Приятель М. Шашкевича о. Микола Устіянович заініціював З'їзд Руських Учених, який відбувся в мурах Духовної Семінарії в днях 19-26 жовтня 1848 року з участю 118 осіб, в тому яких 80 до 90 відсотків було священиків.

Священики дали почин до заснування тзв. „Руської матиці", товариства, ціллю якого було ширити освіту серед народу. „Зі щирої любови до спільного добра писав Яків Головацький — з ревности до рідної мови й піднесення народности, загадали українців у Львові заснувати товариство, що мало б на цілі видавати добрі й загально корисні книги та по можливо низькій ціні".

І хоч польщина все ще покутувала у священичих домах, то народна стихія перемагала і священики, вихованки Духовної Семінарії у Львові, були тими, які причинилися до зросту національної свідомости Галицької України, були тими, які із-за браку світської інтеліґенції перебирали провід у майже всіх організаціях та і в політиці, заступаючи свій народ в галицькому парляменті та віденському.

(Продовження буде)

Українці в довіднику Італійської Академії

Італійська Академія в Центрі студій і дослідів національностей (Accademia Italia, Centro Studi e Ricerche delle Nazioni) видала в 1983 році біо-бібліографічний довідник чотирма мовами (італійською, англійською, французькою й німецькою) п. з. „Сучасні особистості" (Personaggi Contemporanei) з фотами.

У цій тисячасторінковій книзі великої вісімки знаходимо й прізвища небагатьох українців. Їх можна поділити на три категорії: 1) таких, які ясно подають свою українську національність; 2) таких, які тільки натяками дають підставу думати, що вони українці; 3) таких, які тільки українського „кореня", але асимільовані і зденаціоналізовані з національністю країни свого походження чи замешкання.

У першій категорії є (подаємо за абеткою): Володимар Барагура, педагог, журналіст, письменник, редактор журналів для дітей „Веселка" й автор збірок „Меч і книга" та „Калиновий міст"; Марія Гарасевич, професор університету, літературознавець, літературний критик, журналіст, член „Слова"; три лікарі — д-р Любомир Кузьмак, хірург, автор праць на медичні теми, співробітник українського й американських медичних журналів; д-р Роман Святослав Оришкевич, психіятр, професор медичних шкіл, член УЛТПА, співробітник „Медичного вісника"; д-р Юліян Мовчан, лікар і журналіст, автор статтей на медичні теми, автор трьох книжок із ділянки медицини; маестро Михайло Мороз, мистець-маляр, співак і актор, викладач мистецько-малярських студій і шкіл.

До другої категорії можна зарахувати: Олексія-фон Осауленка, народженого в Лубнях, мистця-маляра і мистецтвознавця, автора „Історії мистецтва", Київ 1931; Маркевича Ігора, народженого в Києві, музику-композитора; Старика Стівена, народженого в Торонто, професора музики в університеті, скрипаля, нагородженого Шевченківською медалею.

У третій категорії тільки одне ім'я і прізвище прозраджує український „корінь". Це Ева Боднар із Будапешту, доктор філософії, мистецтвознавець і археолог, автор кількох наукових праць.

З особистостей світового значення в книзі поміщені: колишній президент ЗСА Джіммі Картер, президент ЗСА Роналд Реґен, шведський король Карло XVI Ґустав, Індіра Ґанді, Бруно Крайскі, принцеса Ґрейс із Монако, колишня фільмова акторка, Генрі Форд директор і президент автомобільної компанії Форда.

Варто, щоб більше українців попали у цей довідник. При тому вказане, щоб ясно подавати свою національність, бо, наприклад, подати лише місцевість народження без назви „Україна" нічого чужинцям не скаже про національність даної людини. Щодо того, то поляки дуже чітко підкреслюють свою національність і країну свого походження, вживаючи окреслення „Польска", „Польонія", один навіть подає „Львуф, Польска".

Н. Н.

Юрій Гаєцький

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ ТА ГЕТЬМАНЩИНА

(до 350-ліття академії)

II.

Під час гетьманування Івана Мазепи (1687-1709) Києво-Могилянська Академія дійшла до свого зеніту. Тоді вона отримала статус академії (1694) та понад 2,000 студентів там навчались. Мазепа культивував знайомства з головними діячами культури Дмитром Тупталом, Йоасафом Кроковським, Захарієм Корниловичем, Іваном Максимовичем, Степаном Яворським і Варлаамом Ясинським. Він видав мільйони дукатів на віднову церков та манастирів та своїм прикладом вплинув на інших з козацької старшини, щоб і вони стали меценатами культури в Гетьманщині. В той спосіб створилася фінансова база для блискучого „козацького барокко".

Києво-Могилянська Академія була також і частиною меценатства Мазепи. Він збудував мурований будинок для Академії в 1703-04 році. Він надав, або повернув Братському манастиреві шість сіл, чотири хутори та шістнадцять посілостей в Києві. Крім того призначив 1,000 дукатів річно на потреби академії з козацької скарбниці.

Це дійсно було меценатство на велику скалю. За це студенти й професори академії складали Мазепі подяку в панегіриках та змінили назву на Могило-Мазепинську Академію. Теофан Прокопович присвятив свою драму „Володимир" гетьманові Мазепі. Між ґрадуантами академії в той час були: Пилип Орлик, генеральний писар 1706-09, гетьман в екзилі 1709-39, Іван Обидовський, полковник ніженський 1695-1701 і наказний гетьман в 1701 році; Семен Чуйкевич, наказний генеральний писар, 1727.

Поразка під Полтавою в 1709 році поклала кінець „золотій ері" академії. Студенти були розпорошені (тільки 161 залишилося в 1711 році), маєтності академії сплюндрувало московське військо, а ієрархія Української Православної церкви була примушена виклясти свого мецената, гетьмана Мазепу. Тінь Полтави та підозріння в „сепаратизмі" висіло над академією до смерти Петра I в 1725 році. Друкарні академії було заборонено друкувати книжки українською мовою, студентів з Правобережжя не допускалося, а ґрадуантів академії скеровувано на північ, щоб ішли служити новій імперській адміністрації в Петербурзі та в ряди вищого московського духовенства.

Щойно за гетьмана Данила Апостола (1727-34) та митрополита Рафаїла Заборовського (1731-42) академія опинилася в кращій ситуації. Апостол привернув академії всі маєтності надані Мазепою і відновив щорічну стипендію 200 дукатів із скарбниці. Заборовський перевів фінансові та адміністративні реформи, добудував другий поверх в будинку академії та усунув підозріння „сепаратизму", суворо дотримуючись нових імперських законів щодо заборони української мови в нових підручниках. Реформи Заборовського впровадили в навчання чужі мови та суспільні науки.

За його каденції почалася традиція висилання учнів — синів козацької старшини на закінчення студій до університетів Західньої Европи. Багата козацька верхівка могла позволити собі на утримання своїх синів у містах Західньої Европи. Тоді були на студіях ґрадуанти академії: брати Кулябки у Віттенберзі, Василь Ханенко в Кілю, Яким Борсук в Берліні, Петро Симоновський в Парижі, Аполон Кочубей в Оксфорді, Яким Сулима і Григорій Милорадович в Ґеттінґені, Іван Пашковський в Ляйпціґу.

В середині XVIII століття число студентів дійшло до тисячі. З походження це були вбільшості сини козацькі та духовенства, хоч були й міщани та селяни. Академія далі продовжувала приготовляти молодих людей на посади в козацькій та церковній адміністрації в Гетьманщині та в російській імперії. Ґрадуанти теології мали можливість монашої та церковної кар'єри при багатьох церквах, манастирях та вищій духовній ієрархії. Інші випускники йшли в центральні установи Гетьманщини, в полкові та сотенні канцелярії, або в міське управління. Також велика сітка народних шкіл потребувала учителів і більші церкви давали можливість дякувати. Одначе багато поплатнішу кар'єру вибрали собі ті, котрі пішли на північ служити в Петербурзі. Тоді то Гетьманщина втратила сотні молодих людей, що пішли на північ служити цареві і новій імперії.

Одначе багато залишилось в Гетьманщині. Вони стали тією світською інтеліґенцією, що перенесла ідеали Гетьманщини після її скасування і дала стимул до відновлення української ідентичности. Це були такі діячі й письменники, як Ділович, Покас, Калинський, Стефанович, Борозна, Ханенко, Кулябка, Полетика, Лукомський і т. п.

Після скасування Гетьманщини в 1782 році та секуляризації манастирів у 1790 році, Академія втратила своє фінансове забезпечення і була на утриманні російського імперського уряду. Офіційні чинники старалися усунути все, що нагадувало українцям їх колишню автономію. В 1819 році Академію перетворено в православну теологічну семінарію, яка проіснувала в такім виді до 1917 року.

Підсумовуючи зв'язки Києво-Могилянської Академії з Гетьманщиною, можна побачити, що роки розвитку й найкращої діяльности були за часів Хмельницького і Мазепи — роки розквіту Гетьманщини. Без опіки, матеріяльного забезпечення і охорони гетьманів Академія не могла б встоятись. Зате Академія довгі роки виховувала кадри гетьманського уряду та інтеліґенції і давала вищу освіту синам козацької верхівки; інша справа, що багато вихованців Академії йшли на службу російської імперії.

Кінець

Чи Ви зложили вже свій даток на УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД у 1984 році? ВИШЛІТЬ ЙОГО НЕГАЙНО!

**UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL,
140 Second Avenue, New York, N.Y. 10003**

Владика Стефан...

Закінчення зі ст. 1.

двосторонню співпрацю. Після згаданої статті „ми не знали, яке було відношення Митрополії до Організацій Українського Визвольного Фронту і тому з тим наміром ми звернулися до Вас з проханням авдієнції".

Мгр Ярослав Рак забрав слово і сказав, що він хоче підкреслити те, чого не сказав проф. М. Чировський, а саме, що бракувало безпосереднього контакту, за допомогою якого можна усувати всякі непорозуміння для добра Церкви і громади.

Владика Стефан висловив, радість з відвідин делегації ООЧСУ та наставлення обговорити справи. Владика нагадав, що він просив Управу ООЧСУ подати на письмі, про що її представники бажають говорити на авдієнції, щоб Владика міг відповідно підготовитися й детально відповісти на всі питання. Владика заявив, що він не хоче робити будьяких рішень, чи висловлювати становище без відповідної підготови, „на коліні". Якби ООЧСУ написала це все, про що делегація цієї організації тепер говорить, тоді Владика міг би був підготовитися, але Управа ООЧСУ цього не зробила.

Владика зазначив, що це авдієнція, а не дискусійний форум. Він сказав, що радо вислухає думок делегації „якщо ви заторкнули мою промову на моїй інсталяції, то на цьому становищі я стою і далі буду стояти. На жаль, вирвати тільки одне речення з промови і прийти до висновку, що ти, Владико, не мішайся до нас, а ми не будемо мішатися до Церкви — неправильне становище. Пам'ятайте, що я з волі Божої призначений Вашим пастирем. І ви, і всі інші політичні організації, що є католиками, є моєю відповідальністю перед Богом. До вашої внутрішньої політики і ніякої іншої організації, я не мішаюся і не буду мішатися. Але коли мої вірні, мені повірені, сваряться і згіршують невинних дітей, я буду кричати, в ім'я Бога. Це мій обов'язок і цього ніколи не перестану робити. Якби Владики мовчали — продовжував Владика Митрополит Стефан — то це означало б, що вони погоджуються з тим злом, яке існує в нашій громаді. Це пістряк нашого суспільства і обов'язком Митрополита є напоминати. Це було наміром „Звернення" Владик до провідників наших організацій. З цього „Звернення" витягають окремі речення, але не читають його в цілості. На цій базі кажуть, що Владика мішається до політики, на якій він не розуміється. Ще раз зазначую, що до політики не мішаюся, але ви, як мої вірні, як одні, чи другі, чи треті, як не будете поводитися так, як треба, я буду виступати і виступати і не буду мовчати".

Владика сказав, що гріх ненависти брата до брата є одним з основних випадків ломання Божих законів. Проти братоненависти, проти внутрішньої боротьби, казав Владика, виступали його попередники на Митрополичому престолі, виступав Слуга Божий Митрополит Андрей і просили, ради Бога, для добра народу наладнати непорозуміння. „Церква, коли бачить, що доходить до дальшого розбиття, мусіла зайняти якесь становище, продовжував Владика Митрополит, і це становище ми зайняли в нашому „Зверненні".

Я сподівався, що ви (тобто Визвольний Фронт) будете першими, які подякують Владикам, що вони хочуть допомогти. Ви взяли справу навпаки. Мене то дуже боліло, це викликало дальшу реакцію". Владика додав, що не бажає входити в деталі і що будучи на становищі Митрополита УКЦ в Америці, не мішався і не буде мішатися до політики, але „там, де політика згіршує молодь і громаду, грозить існуванню поодиноким парафіям, я мушу зайняти становище". Владика нагадав, що єпископи інших країн займають становище в політичних справах, і їх ніхто не обвинувачує, що вони втручаються до політики. „Це святий обов'язок єпископів напоминати народ та уряди", додав Владика .Єпископи не можуть мовчати, це Богом даний уряд, післанництво, навчати і проповідувати Божу благовість. Намагатися відсунути священиків чи Владик від життя, щоб вони мовчали, означало б, що Церква не була б Церквою, що вона не веде нарід до Бога.

Далі, Владика Митрополит казав, що він радіє з того, що делегація ООЧСУ прийшла обговорити різні справи, але треба пам'ятати, що завданням Митрополита, який очолює Церкву, є дбати, щоб йому, чи іншим єпископам повірені вірні жили життям Божим. „Із нашої місії ми не можемо зректися, бо тоді ми заперечували б самих себе", казав Владика Митрополит і додав, що єпископи не кажуть нікому, як вони мають провадити політичні організації, тішаться з того, як організації діяльні , але де є зудари, ненависть Владики не можуть мовчати. „В Торонто, на СКВУ, вдалося полагодити справи, я вдячний д-рові Лозинському і І. Білинському, що там вони відіграли позитивну ролю і за це даю вам признання", бо ми врятували перед світом добре українське ім'я. „Якби ви та інші полагодили кризу в УККА, то зроблено б велике діло. Нам не треба двох надбудов, невже українці не можуть жити спільно? Маючи різні погляди, невже неможливо мати одну громадську надбудову, де могли б бути заступлені всі політичні переконання, крім комуністів? В надбудовах ми не повинні мати партійно-групових суперечок. Ми найбільша еміграція в усьому світі, наша Церква найбільша, на нас всі дивляться і всі йдуть за нами. Як ми будемо розбиті, то це перенесеться на інші країни. „А ви, що маєте найсильнішу організацію, найкраще зорганізовану, повинні дати приклад", казав Владика. Коли це було можливе в Торонто, то чому неможливе в Америці? Йдемо до Вашінгтону, чи Трентону, чи куди інше і говоримо двома язиками. Це погано!

Проф. М. Чировський заявив, що він релігійна людина і вповні розуміє позицію Церкви, також у громадському житті, але коли виникають непорозуміння, то чи можна знайти контакт з Митрополією?

Владика сказав, що треба було подзвонити, коли були сумніви щодо „Звернення" і запитати, що Владики хотіли сказати цим „Зверненням", але телефонували до Вінніпегу в той день, коли „Америка" друкувала „Звернення". Чи це доказ бажання співпраці?

Проф. М. Чировський каже, що це минуло. СКВУ доказує, що ОУВФ дійсно щиро бажають замирення в громаді. Йде про майбутнє, щоб такі непорозуміння не повторялися.

Владика заявив, що є телефон і він завжди радо послухає і висловить свою думку в кожній справі. Ініціятива мусить бути „по вашому боці". А щодо замирення, то не всі його хотіли.

Проф. М. Чировський інформує, що йдуть переговори в справі спільного відзначення роковин будови пам'ятника Шевченкові у Вашінгтоні, але ці переговори йдуть пиняво. Він каже, що в минулому були такі, що намагалися знищити УККА. Щоб показати тим „людям", що не має володіти одна чи друга група, але що важнішим є загальний інтерес, хоч Визвольний Фронт був слабший, він не вийшов з ІУ СКВУ, але залишився". Це доказ, що добро громади для нас важне. „Ми не хочемо чим-небудь пошкодити добру громади, ми хочемо якнайбільшої гармонії".

Мгр Ярослав Рак сказав, що в нас нема зрозуміння ролі суду. Чи не краще, щоб спори у справі УККА чи які інші лагодив громадський суд, але Владика заявив, що це справа даних організацій, а не єпископів.

Мгр Евген Гановський казав, що через „Звернення" Владик виникли непорозуміння, можливо тому, що не було людського контакту. „Ми мали враження, що тільки Визвольний Фронт уважають грішниками, що він у всьому винен. Тимчасом всі грішні. Друга сторона використала „Звернення" Владик для своїх цілей. Чим далі, буде видно, що всі прогрішилися, одні більше, а другі менше, і преса це використала і зробила страшний тиск". Він запевнив, що молодь в СУМ не виховують у ненависті і ніколи їй не говорять про наші непорозуміння.

Владика сказав, що справа не у вихованні, але в тому, що діти чують дома дискусії, внаслідку від нас утікають, вони не стидаються, втікають від нашої Церкви, нашої громади. „Нашою незгодою, ми помагаємо цій молоді від нас утікати. Єдність, любов притягають наче магнет."

Д-р Аскольд Лозинський сказав, що делегація майже в усьому згідна з тим, що Владика говорить, але „Звернення Владик" у відношенні до нас мало той ефект, що більшість з нас була під враженням, що таке „Звернення" було потрібне, але там були частини, які ми вважали натяками проти нас, особливо коли говорилося про „братовбивство" і подібні речі. Можливо, що це було спровоковане „Національною Трибуною". Статтю о. віцеканцлера ми прийняли як вислів Митрополії, зокрема Владики Митрополита, ми вважали, можливо, неправильно, що Митрополія ставиться до нас інакше, як до інших. Я не кажу, що ми абсолютно невинні, але чи не доцільно тепер, щоб Церква, коли Координаційна Рада закликає творити відділи, видала якийсь заклик? Бо досі розходження були на верхівках, а тепер вони переносяться на всю громаду.

Далі д-р А. Лозинський казав, що причиною непорозумінь, можливо, був брак комунікації. Щодо молоді, то Владика має рацію, але клопіт у тому, що більшість молоді взагалі не думає про допомогу Україні. „Ми абсолютно за те, продовжував д-р А. Лозинський, щоб була якнайкраща співпраця і ми за те, щоб Церква для збереження нашої спільноти, сказала своє слово. Нам, одначе, здавалось, навіть сьогодні, що коли Митрополія займає становище і киває на когось пальцем, то тільки в сторону організацій Визвольного Фронту та ООЧСУ, а не в сторону другої сторони". Він сказав, що не хоче вибілювати ні одної, ні другої сторони, „бо по обох боках є трохи лиха, винні одні й другі".

Владика Митрополит сказав, що йому було прикро, що на базі відірваної цитати з Послання Митрополита Андрея, де він закликає до єдности, збудовано теорію, що „Звернення" скероване проти когось. Треба читати й розуміти цілість „Звернення" Владик, де був заклик до полагодження непорозумінь. Ніщо у „Зверненні" не повинно було когось ображувати. Коли „Національна трибуна" позволила собі в непристойний спосіб виступити проти авторитету єпископів, то вони не могли мовчати, бо вірні думали б, що напасники мають правду. „Звернення" Владик і стаття о. Саюка були реакцією, щоб стримати згіршення і спростувати неправду. „Звернення" не мало на думці якоїсь одної групи, але було голосом проти тих, які дозволяють собі обкидати болотом Владик. „Я думаю, що перші кроки доброї волі були задемонстровані в Торонто на ІУ СКВУ , казав Владика Митрополит, і я молю Бога, щоб по цій лінії справи далі розвивалися. Наше „Звернення" мало на меті не допустити до творення другої централі". Владика висловив погляд, що УККА треба перебудувати на принципі КУК.

„Не моїм завданням казати вам, як справи лагодити, це ваша справа", казав Владика і додав, що „всі Владики з щирим серцем поможуть. Сьогодні поділ в УККА, а завтра в інших організаціях, а це шкідливе для нас усіх".

Проф. М. Чировський знову сказав, що „ми хочемо єдности", але згадуючи минулу історію, „ми знаємо, що це було третє намагання розбити УККА". Він нагадав, що в 1960-их роках створено Асоціяцію Українців Америки, яка вмерла природною смертю. „Є люди, все ті самі, які хотіли розбиття, і їм удалося це зробити, може, через якесь нетактовне потягнення з боку УККА чи Визвольного Фронту". Серед членства УВФ виробилося враження, що бандерівці більше винні, ніж друга сторона. „Почали ширити нісенітниці, що бандерівці починають війну з Церквою та Владиками, а це неправда".

Владика Митрополит звернув увагу на деякі цілком недавні, образливі статті під адресою Владик, зокрема особисто проти нього в пресі Визвольного Фронту, яких ніхто не відкликав.

Проф. М. Чировський сказав, що коли були нетакти в минулому, то „на майбутнє ми хочемо щирої співпраці", єдности, полагодження спірних справ.

Мгр Е. Гановський сказав, що Лікарське Т-во в минулому, так і тепер, робить заходи довести до порозуміння, УККА на це погоджується, але все залежить від другої сторони. Визвольний Фронт не хоче нести на своїх плечах всієї відповідальности за УККА, чи сам ним керувати. До порозуміння може дійти, коли буде добра воля по обох сторонах.

Владика після короткої надуми сказав, що „я вашу оферту прийму, але під одною умовою". „Мій попередник, перший Владика в Америці, основував Союз Українців Католиків „Провидіння", який останнім часом зійшов на партійні рейки. Я вимагаю і як довго буду жити, буду цього вимагати, щоб „Провидіння" було чисто католицькою організацією, не партійною. Нехай партійщину викинуть з „Провидіння", щоб воно стало об'єднувальною силою для всіх українців католиків, а рівночасно мирянським рухом, католицькою акцією. Як ви дійсно хочете співпрацювати із Церквою і зі мною то доручіть вашим членам викинути партійщину з „Провидіння", тоді я вам повірю, повірю у щирість ваших заяв. Я не дозволю, щоб „Провидіння" було однопартійне і між нами ніколи не буде згоди, як довго ви будете намагатися мати під своєю контролею „Провидіння" та його опановувати. З теперішнім складом керівних органів „Провидіння" ми нічого зробити не можемо, і мене ваші члени не слухають, а навіть ображають. Це питання кількох людей. На однопартійність „Провидіння" я ніколи не погоджуюся. Як приймете мої умовини, співпраця між нами можлива".

Д-р А. Лозинський сказав, що делегація не компетентна говорити в імені „Провидіння", але Владика заявив, що „ви говорите в імені Визвольного Фронту. Я приймаю Ваші слова так щиро, як ви говорите, але ми знаємо як справи маються. Поладнайте цю справу для добра Церкви, прошу Вас".

Д-р А. Лозинський висловив сумнів у те, що „Провидіння" однопартійне, а цим схвилював Владику, який зазначив, що „ми всі розуміємо в чому справа". Владика також відкинув пропозицію, щоб представники „Провидіння" вернулися до УККА, бо це поставило б його, як Верховного Покровителя, в односторонню ролю. Якщо в теперішній ситуації „Провидіння" вернулося б до УККА, то тоді треба післати представників також до Координаційної Ради, бо „Провидіння" мусить бути безстороннє".

„Ваші члени образили мене багато разів, але полагодьте справу. Ваші члени карні і слухняні... Якщо у вашій організаційній системі ви не полагодите цієї справи, між нами порозуміння не буде. „Провидіння" мусить бути безстороннє, безпартійне".

Мгр Я. Рак сказав, що є ще інші організації, такі як НТШ, які стоять збоку, на що Владика сказав, що інші організації не є під опікою Церкви. „Провидіння" все ще є в УККА, платить вкладку, тільки не має там своїх представників, бо УККА не репрезентує всіх. Владика заявив, що відкликання представників „Провидіння" з УККА не було демонстрацією проти УККА, але проти поділу в нашій громаді.

Д-р А. Лозинський висловив погляд, що коли „Провидіння" стоїть збоку, то це означає, що ця організація годиться із „статусом кво".

Владика Митрополит тоді сказав: „ви маєте мої погляди на цю справу і я прошу, благаю Вас, поладнайте її, і коли це зробите, матимете зі мною найкращу співпрацю. Ви зробили, здавалося, неможливе потягнення на ІУ СКВУ, зробіть те саме супроти „Провидіння".

Після короткої спроби делегації ООЧСУ заперечити, що „Провидіння" є під диктатом одної партії і репліки Владики, щоб його не трактувати як людину, яка нічого не знає, Владика Митрополит встав, подякував членам делегації за їх відвідини і закінчив авдієнцію.

Зустріч закінчилася спільною фотознімкою.

НЕЗВИЧНИЙ, А НЕ НЕЗВИЧАЙНИЙ

У статті Марти Тарнавської „Перевиданий 'Перший вінок' " („Свобода", ч. 30-та з 16-го лютого ц.р.) треба читати: „в ньому взяли участь автори із східніх і західніх земель України, що були розділені на той час державними кордонами". В іншому реченні має бути: „Старосвітська тематика, стародавня мова і незвичайний для сьогоднішнього читача..." Як також оце інше речення в цілості має звучати так: „Наталія Кобринська, у статті про Товариство руських жінок засноване 1884 року в Станиславові, ставить як основну його ціль посилену видавничу діяльність; всі інші акції — 'вечерки, концерти, льотерії' — це лиш засоби збірки фондів на видавання книжок. А яка видавнича діяльність сьогоднішніх жіночих організацій?" — Ред.

ПЕРЕДАНО МҐРОВІ В. СИЧЕВІ

У „Свободі" ч. 32, з суботи 18-го лютого цього року, на сторінці ч. 3, що має цілосторінковий заголовок „Громади Відзначили Роковини Незалежности й Соборности", у дописі з підзаголовком — „Честер", пера мґра Володимира Сича, у четвертому параграфі знизу, при ломці сторінки, пропущено закінчення параграфу, який у цілості має звучати так: „За перешкодженого стейтового сенатора Д. Белла, коротке привітання склала його особиста секретарка пані Яворська, яка рівнож відчитала дві проклямації — від пенсильванійського губернатора і стейтового сенату, та передала їх мґрові В. Сичеві, як членові Відділу УККА". — Ред.

У ЗВ'ЯЗКУ З ТЕПЛОЮ погодою в місяці лютому ціни на оливу для опалу мешканевих будинків понизились приблизно на 15-20 центів за ґальон і становлять тепер 1,20 дол. за ґальон. Директор Ради для охорони консументів Ричард Кессел заявив, що ціни на цей продукт всетаки зависокі, враховуючи великі запаси оливи, накопичені. в резервуарах різних американських компаній.

Про IV СКВУ...

Закінчення зі ст. 2.

лі. Можна сподіватися, що СКВУ переміг кризову ситуацію і вступив на шлях дальшого розвитку й посиленої активности при збільшеній співпраці його складових частин. Знаючи прикмети й попередні осяги новообраного президента СКВУ Петра Саварина, не можна сумніватися, що він зуміє надати відповідний напрямок дії Секретаріяту та опрацювати реальний плян праці.

Інакше в Америці, бо компроміс досягнутий між УККА і УАКР — це тільки перший крок виходу з затяжної кризи. На IV СКВУ ми чули оптимістичні заяви про майбутню співпрацю обох централь та бажання привернути організаційну єдність. Однак справа в тому, що це привернення єдности обидві сторони уявляють собі дещо інакше. Лідери УККА тримаються старої вимоги, що УАКР має злитися з УККА. Це нереальна вимога, як це виявлено в часі переговорів між представниками УККА і Комітетом за Правопорядок в УККА. Щоб створити об'єднану централю, УККА повинен перейти ґрунтовну реорганізацію. Потрібні будуть статутові зміни, включно із зреченням назви „УККА". Для збереження тяглости треба прийняти назву Український Конґрес Америки, аналогічно до назви Світовий Конґрес Вільних Українців.

Однак, практично беручи, буде важко перевести такі реформи і підготову до осені. Тому якнайскорше треба було б створити з представників обох існуючих централь постійну конференцію, яка мала б на меті три завдання: бути контактною комісією обох централь, плянувати і реалізувати спільні виступи там, де вони потрібні, і зайнятися підготовою спільного конґресу. Така конференція могла б діяти як координаційний центр громадської співпраці, навіть коли б не дійшло до створення єдиної централі.

Замість поіменних повідомлень про наше вінчання, яке відбулося у місяці лютому 1984 року в церкві св. о. Николая у Чикаґо, складаємо лепту на культурно-освітні цілі українців у Польщі.

ІВАННА САВИЦЬКА
ІЛЛЯ ПАВЛІШ

2425 So. Highland Avenue
Berwyn, Illinois 60402

СВІТОВА СВЯЩЕННА РАДА УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ НАУКОВОЇ ВІРИ

ВІТАЄ УСІХ УКРАЇНЦІВ

з Новим Українським Національним Роком Першого Березня

і бажає всього найкращого в новім 10.984-ім році.

Президія Світової Священної Ради

Березень, 1-го, 10,984-го р.
Ню Йорк — Лос Анджелес — Чикаґо

Український Інститут Америки

3-ій КОНЦЕРТ СЕРІЇ УКРАЇНСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ

ТРІО „КАЛИНА"

Галина Стрілець, *скрипка*
Тома Гриньків, *фортепіян*
Нестор Цибрівський, *чельо*

Твори: ГЛУШКОВА, ЛЯТОШИНСЬКОГО, ВИТВИЦЬКОГО

Неділя, 4-го березня 1984 р., 3-тя год. по пол.
2 Схід 79-та вул., Ню Йорк, Н. Й. • (212) 288-8660

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. д-ра Романа Турка

бувшого лікаря в Яворові

на Видавничий Фонд Реґіонального Збірника „ЯВОРІВЩИНА" складають:

по 20.00 дол. — Теодора і Роман Бриттан, Йоанна Гентош, Марія і Мирон Масюк, Олена Масюк, Степан Масюк і Ірена і Ярослав Масюк.

Ділимося сумною вісткою, що 20-го лютого 1984 р., несподівано, упокоївся в Бозі спочилий,

бл. п.

ЕВГЕН КОНДРАТЮК

на 60-му році життя.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в українській православній церкві св. Андрія в м. Бостоні, Масс.

ПОХОРОН відбувся на українському православному цвинтарі С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — ОЛЬГА
сини:
ЛЕОНІД з дружиною НІОНІЛЕЮ
РОСТИСЛАВ з дружиною АННОЮ
дочки:
ЗІНА з мужем АНІСЕМ
ОКСАНА
внучки – РЕНАТА і АЛЕКСАНДРА
та рідний брат РОСТИСЛАВ в Мурманську

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшла у Вічність 26-го січня 1984 року на 88-му році життя наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

АНАСТАЗІЯ СУШКО з МАЛИКІВ

ПОХОРОН відбувся 28-го січня 1984 р. з церкви Пресв. Євхаристії в Едмонтоні на цвинтар св. Михаїла.

В глибокому смутку:
донька — д-р М. ЯКИМЕЧКО
зять — ГРИГОРІЙ
внучка — ХРИСТИНА з чоловіком д-ром Д. ДАНЧУКОМ
правнуки — МАТЕЙ І КАТРУСЯ

Дня 17-го лютого 1984 р., ввечорі, померла на 66-му році життя, в шпиталі св. Антона в Альтоні, Ілл.

бл. п. д-р мед.

МАРІЯ ЯРОСЛАВА зі Шмігельських ЯРОСЕВИЧ

У великому горю:
муж — д-р мед. ДМИТРО ЯРОСЕВИЧ
син — ПЕТРО з РОЗАННОЮ
брат — АЛЕКСАНДЕР зі сином ДЖОНОМ в Англії
Три кузинки з родинами в Польщі

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на Гарвард або Пласт.

ГРЕЦІЯ — ДАЛЬМАТІЙСЬКЕ ПОБЕРЕЖЖЯ
САРАЄВО — УКРАЇНСЬКІ ПОСЕЛЕННЯ
в ЮҐОСЛАВІЇ

АДРІЯ — 29 травня до 14 червня 1984 р.
Відлет з Ню Йорку — LUFTHANSA
ДАРІЯ МАРКУСЬ — *провідниця* $1,688

АТЕНИ — ДЕЛЬФІ — МЕТЕОРА — ДУБРОВНІК — САРАЄВО — НОВИЙ САД — Дюрдово - Кула — Руський Керестур — БАНЯ ЛУКА — ЗАГРЕБ

Включає літаки, готелі, всю транспортацію на турі, більшість харчів, оглядини міст, обслуги провідників, напивне.

Реєстрація до 30-го березня 1984 р.

KOBASNIUK TRAVEL, INC.
157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
(212) 254-8779
Vera Kowbasniuk-Shumeyko, President

ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ
СВ. АНДРІЯ
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНСТВА

відбудуться
в неділю, 4-го березня 1984 р., о год. 1-ій по пол.
у церковній залі Церкви-Пам'ятника
в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО
коштує
$5,000 — $10,000
забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот Акцидентового Забезпечення, виданих після 1-го жовтня 1983 року, виносять:

$6.50 .... річно
$3.35 .... піврічно
$1.75 .... квартально
.60 .... місячно

для всіх членів у віці 16 до 55 років.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
Округи Балтімор, Вашінґтон
і Річмонд, Ва.
повідомляє, що
в неділю, 4-го березня 1984 р., о год. 2-ій по пол.
в приміщенні дому „Самопомочі"
при 239 Савт Бродвей у БАЛТІМОРІ, Мд.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

До участи в зборах запрошується всіх відділових урядовців і конвенційних делеґатів Відділів з таких місцевостей:

Річмонд — 34, Вашінґтон — 15, Балтімор — 148, 320 і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290, Берлін — 260.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1984 рік
9. Доповідь головного предсідника д-ра Івана О. Флиса
10. Різні справи
11. Закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

Д-р ІВАН О. ФЛИС, головний предсідник УНС
ЄВГЕН ІВАНЦІВ, головний радний УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Богдан Ясінський, *голова*
Остап Зинюк, *секретар*
Іван Малко, *касир*

Д-р Христина Чирко—молода українська професіоналістка

Приємно нам поділитися з українською громадою Ню Йорку, а зокрема членством Товариства „Верховина" 184-го Відділу УНС у Ню Йорку, що членка цього Відділу Христина Чирко закінчила 22-го травня 1983 року медичні студії в Ізраїлі, а саме: Sackler School of Medicine при університеті в Тель Авіві.

Христина народилася в Ню Йорку, батьками її є Дмитро й Анастазія Чирків родом з Ярославщини, які прибули до ЗСА після Другої світової війни. Вона закінчила 8 кляс парохіяльної школи св. Юрія у Ню Йорку, а після того середню школу св. Михайла в Бруклині. Згодом вона була студенткою Фордгемського коледжу у Бронксі, з якого успішно градувала. Фахові медичні студії Христина продовжувала, як згадано вище в Тель Авіві. В Ню Йорку брала активну участь в організації СУМА та в українському студентському клюбі Фордгемського університету.

Д-р Христина Чирко

Усі в її родині є або були членами Українського Народного Союзу, останньо—184-го Відділу, включаючи її молоденьку братанку Еріку. Тепер молода д-р Христина працює як резидент-хірург Нюйоркського Метрополітального шпиталя у Мангеттені.

Сердечно вітаємо д-ра Христину Чирко, її батьків та рідню з нагоди осягнення нею ступеня доктора медицини та бажаємо їй успіхів в її професійному й особистому житті.

Богдан Ластовецький,
секретар 184-го Відділу УНС

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроєкт ч. 4459, що його внесли 60 конґресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна.

Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
43 Midland Place ■ Newark, N.J. 07106

УВАГА! УВАГА!

ТОРОНТО й ОКОЛИЦЯ!

В суботу, 10-го березня 1984 р., о год. 2:30 по пол.
в залі парафії Пресв. Євхаристії
в Торонто, Канада
при 515 Broadview Avenue

відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС
ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ

з таким порядком нарад:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіти Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповіді представників Екзекутиви УНСоюзу
8. Запити до представників УНСоюзу
9. Затвердження пляну праці на 1984 рік
10. Внески і запити

До участи в Зборах запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делеґати.

У Зборах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
сен. Павло Юзик, головний директор для Канади
Василь Дідюк, головний радний УНС
Богдан Зорич, директор Канадської Канцелярії

За ОКРУЖНУ УПРАВУ

Василь Шаран, голова
Іван Шлапак, *секретар*
Яків Бурій, *касир*

Авторський вечір Віри Вовк

64-ий Відділ СУА влаштував авторський вечір Вірі Вовк-Селянській, що відбувся в суботу, 18-го лютого ц. р. в Ню Йорку.

Вечір відкрила голова Христя Навроцька коротким привітанням. Люба Артимишин подала важливіші дані про відому нам усім поетесу і письменницю.

Віра Селянська студіювала славістику, германістику, порівняльне літературознавство та музикологію у німецьких та нюйоркському університетах. Докторат зі середньовічної німецької літератури одержала в 1952 році в Ріо-де-Жанейро. Від того часу викладає в Бразилії німецьку мову і літературу, поетику та порівняльне літературознавство як дійсний професор в католицькому університеті св. Урсулі від 1967 року, а від 1974 року на філологічному факультеті в Кабо Фріо. Від 1980 року вона стала асистентом-професором німецької мови і літератури в державному університеті у Ріо-де-Жанейро.

Такий високий науковий степень здобувається наполегливою працею та друкованим словом. До сьогодні вона видала в португальській мові праці: е.похи німецької літератури, антологію німецької лірики, хрестоматію української лірики та образотворчого мистецтва „Дзбан", „Шаланда на морі"—збірку оповідань українських клясиків, „Вишивані півні"—збірку оповідань п'ятидисятників і шестидесятників, „Червона калина"—антологію української літератури від її початків до 1950 року. В тому виданні є повний переклад „Слова о полку Ігореві" та „Соняшник", антологія лірики. Крім того, видала свої переклади на португальську мову: Григорія Сковороди „Байки", Т. Шевченка „Сон", І. Франка „Мойсей", В. Стефаника „Камінний хрест", Л. Українки „Камінний господар" і українські народні казки.

Під псевдонімом Віра Вовк видала вона від 1954 року свої власні твори, а це: „Юність", „Леґенди", „Зоря провідна", „Казки", „Духи і дервіші", „Елегії", за які одержала премію ім І. Франка в1957 році; далі „Вітражі" „Чорні акації", „Любовні листи княжни Вероніки", „Смішний святий", „Каппа хреста", „Меандри". „Мандаля і Триптих", а в тракті викінчення є видання „Святий гай". Тільки португальською мовою появилися збірки—„Леґенди", „Соняшний годинник" та „Зелене вино".

Вона перекладала різних авторів сама, чи то у співпраці з іншими науковцями, з англійської, французької, німецької, еспанської і португальської мов. А при тому ще сама вивчила латинську та клясичну грецьку мови.

Віра Вовк часто виступала з читанням власних творів, відчитами та доповідями в багатьох країнах на трьох континентах і зустрічала багатьох визначних людей та зібрала великий життєвий досвід. Як представниця Пен-Клюбу Бразилії брала участь в міжнародних з'їздах. Мало хто з наших письменників має такі осяги.

Цікавим і подиву гідним є те, що Віра Вовк, не маючи в Ріо-де-Жанейро української громади, де могла б мати гурт прихильників, співробітників і друзів, робить це все в чужому середовищі з друзями не-українцями. Без великого майна, власною працею і винахідливістю, власним стилем видає книжки, які прикрашує своїми кольоровими витинанками та репродукціями картин та скульптур українських мистців, що виходять чепурно і естетично. Ними можна похвалитися. Це—праця для поширення української культури, що для неї намагається письменниця здобути признання в довкіллі та у світі.

Авторка мусить теж турбуватися та дбати про те, щоб ці книжки порозходилися і щоб їх хтось купив. Вона висилає свої видання до бібліотек та різних інституцій і журналів. Наше суспільство відносно мало купує книжки, хоч на багато непотрібних речей гроші знаходяться. А книжка—гарний подарунок. Творами Віри Вовк можна закласти гарну бібліотеку.

Авторка працює витривало та постійно для розвою нашої культури і з певністю можна сказати, що для неї буде в історії відповідне місце. Такою різноманітною та витривалою працею здобула собі Віра Вовк поважне становище та признання бразилійського суспільства як університетський професор, член і представниця Пен Клюбу, а також почесна громадянка міста Ріо-де-Жанейро.

Ми повинні бути горді, що поміж нами є така Віра Вовк, і що вона гідно і по-геройськи репрезентує нас у чужій країні.

Читання з власних творів, „Мандаля", „Триптих" і „Святий гай" —прийняли слухачі з приємністю і рясними оплесками. Авторка відповіла на декілька запитань слухачів, що вщерть заповнили залю домівки СУА. Членки 64-го Відділу СУА, на запрошення голови, приймали гостей кавою, чаєм та солодким печивом.

Гості ще довго гуторили та мали нагоду і змогу набути „Мандалю" та „Триптих з автографом авторки.

Л. А.

НАСТУП ІРАНСЬКИХ військ на іракські становища на південному відтинку іренсько-іракського фронту продовжується. Іран повідомив уже про велику перемогу, заявляючи, що іранські війська зайняли два іракські міста Курну і Аль Азаїр на важливій магістралі, яка зв'язує Багдад з південним портом Базра. Але повідомлення з Іраку говорять, що західні кореспонденти, які відвідали ці міста ствердили, що вони знаходяться міцно в іракських руках, а рух на шосейній дорозі був нормальний. Інші повідомлення про хід боїв та їх результати дуже суперечливі. Обидві сторони говорять лише про свої успіхи і перемоги, скриваючи поразки і втрати щоб заспокоїти свої народи, які не бачать ні користи, ні кінця цій братовбивчій війні двох мусулманських народів.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПАВЛО СЕНСОН, член УНС Відд. 458-го ім. С. Петлюри в Гемилтоні, Онт.,помер на 82-му році життя. Нар. 1903 року в селі Турка, повіт Стрий, Зах. Україна. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Наталію, сина Павла та дочку Марію з чоловіком Джов Могер та двох внуків Кріс і Ліян. Похорон відбувся 20-го січня 1983 року на цвинтарі св. Гробу в Гемілтоні, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
Д. Пищ, секр.

ВОЛОДИМИР ЯНІЦЬКИЙ, член УНС Відд. 316-го в Рочестері, Н.Й., помер 20-го січня 1984 року на 64-му році життя. Нар. 1919 р. в Рочестері, Н.Й. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Кеннета, дочку Сузанну, матір Теодозію, сестру Марію і внуків. Похорон відбувся 23-го січня 1984 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

ВОЛОДИМИР А.МАКОГОН член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., помер 12-го січня 1984 року на 65-му році життя. Нар. 22-го березня 1919 року в Баффало, Н.Й. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку племінників і племінниць. Похорон відбувся 18-го січня 1984 року на цвинтарі св. Хреста в Лакаванні, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія А. Гаравус, секр.

КАТЕРИНА НЕЧЕСНА, член УНС Відд. 170-го Т-ва „Українська Січ" в Джерзі Сиґі, Н.Дж., померла 25 січня 1984 року на 88-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС стала в 1935 році. Залишила у смутку сина Івана, доньку Евгенію, п'ятеро внуків і троє правнуків. Похорон відбувся 28-го січня 1984 року на цвинтарі Грейсленд Меморіял Парк в Кенілворті, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Володимир Білик, секр.

ГРИГОРІЙ ЯРЕМЧУК, член і касир 361-го Відділу УНС Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., помер 26-го січня 1984 року на 80-му році життя. Нар. 3-го квітня 1904 року в Остапківлі, пов. Коломия, Зах. Україна. Членом УНС став в 1969 році. Залишив у смутку брата Івана з дружиною Любою, двох братанків: Романа і Володимира та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 28-го січня 1984 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
С. Чума, секр.

ОЛЕНА ПІСЬ-МАЛКО, член УНС Відд. 320-го ім. Пресвятої Тройці в Балтиморі, Мд., померла 3-го лютого 1984 року на 66-му році життя. Нар. 1917 року в Балтиморі. Членом УНС стала 1951 року. Залишила в смутку мужа Івана, сина д-ра Івана Роберта з дружиною Сандрою і внучкою Гетер, сестру Катерину-Іванович, кузинку Надію та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 7-го лютого 1984 року на цвинтарі Овклон в Балтиморі.

Вічна Їй Пам'ять!
Іван Малко, секр.

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
КАЛИНОВИЙ МІСТ
збірка спомнинів — розповідей із дитячих років у Немирові, із життя учнів Яворівської гімназії в 1922-28 рр.
Мистецьке оформлення Зеновія Онишкевича
220 стор., ціна $12.00, порто $1.00
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку
Замовляти
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Любов Коленська
ДЗЕРКАЛА
НОВЕЛІ
Ціна: $13.00 з пересилкою.
Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Різне

KARKA Company DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

МОНОГРАФІЯ ГАЛИНИ МАЗЕПИ
$38.00 плюс пошта $1.50

HELP WANTED

HOUSEKEEPER/BABYSITTER
Live-in, Mon.-Fri., light housework, one infant, some English desirable, good with children, attractive salary, Long Island area.
Call (516) 799-5094

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма
CYPRESS HILLS MONUMENTS
В БІЛЯНСЬКИЙ
WALTER BIELANSKI
К. М. КАРДОВИЧ
ÇONSTANTINE M. KARDOVICH
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332
Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по пол., в неділю 10-4 по пол.
Miami, Fla.: (305) 653-5861
На бажання і для вигоди клієнтів, радо заідемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ЦВИНТАРЯ-ПАМ'ЯТНИКА
4111 Pennsylvania Avenue, S.E., Washington, D.C. 20746
пропонує усім українцям, їх рідним і приятелям

СТАТИ БУДІВЕЛЬНИКАМИ-ВЛАСНИКАМИ
УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПАМ'ЯТНИКА
МАВЗОЛЕЮ
ЗАКУПОВУЮЧИ ЗАЗДАЛЕГІДЬ КРИПТИ НА ПОХОВАННЯ

Прошу прислати мені безкоштовні докладніші інформації про місця поховання на Українському Національному Цвинтарі-Пам'ятнику
□ в Мавзолею □ в землі
Name
Street
City State Zip
Telephone Area Code Number

• В Другому і Третьому Ярусах 2750 дол. (Ціни включають вічний догляд)
• Можна надбати місця поховання в землі і передплатити всі обслуги, бетонні крипти, пам'ятники і т. п. заздалегідь або у випадку потреби.
• Одне місце в землі — 720 дол. (Включає вічний догляд).

По докладніші інформації, без жодного зобов'язання, просимо висилати купон на адресу:

UKRAINIAN MEMORIAL, INC.
P.O. Box 430 ■ Dunkirk, Md. 20754

або телефонувати на наш кошт (колект) (301) 568-0630 від вівтірка до суботи, від год. 10-ої вранці до 2-ої по пол.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ
у щоденнику „Свобода" та у "Ukrainian Weekly"

З уваги на підвишку поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи" та „Українського Тижневика", як також поважний зріст цін паперу та інших друкарських матеріялів, Адміністрація „Свободи" БУЛА ЗМУШЕНА піднести ціни оголошень.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки .... $ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) $10.00
Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по .... $10.00 за кожний інч (1 інч х 8 шпальт)

Якщо до оголошення включається знімку — коштуватиме додатково:
Фоторепродукція на одну шпальту ------------ $ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти ------------ $10.00
Фоторепродукція на три шпальти ------------ $12.00

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки ------------ $ 6.00
1 інч через одну шпальту — за праватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.) ------------ $10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вплинути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у наглих випадках.
Посвідки заплачених рахунків за оголошення висилаємо тільки на спеціяльне прохання.

ПЕРЕМОЖЦІ ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ ЗА РОЗБУДОВУ УНСОЮЗУ В 90-РІЧЧЯ СОЮЗОВИХ ВИДАНЬ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, ВСТУПИВШИ В 90-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ СВОГО ІСНУВАННЯ, З ГОРДІСТЮ ПРЕДСТАВЛЯЄ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ АМЕРИКИ Й КАНАДИ МАЙЖЕ ПІВТОРИ СОТНІ СВОЇХ НАЙКРАЩИХ ЕНТУЗІЯСТІВ, БУДІВНИЧИХ ЦІЄЇ НАЙСТАРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ УСТАНОВИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ. ЗАВДЯКИ ЇХНІЙ НАПОЛЕГЛИВІЙ, ВІДДАНІЙ Й СИСТЕМАТИЧНІЙ ПРАЦІ, ВОНИ РАЗОМ ЗОРГАНІЗУВАЛИ ПРОТЯГОМ 1983 РОКУ, ЩО БУВ ЮВІЛЕЙНИМ РОКОМ СОЮЗОВИХ ВИДАНЬ, ІМПОЗАНТНЕ ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ, А САМЕ — 1,387, ТОБТО БІЛЬШЕ НІЖ ПОЛОВИНУ ВСІХ НОВИХ ЧЛЕНІВ, ПРИДБАНИХ У МИНУЛОМУ РОЦІ. ЦИМ ВОНИ ДОПОМОГЛИ СОТНЯМ УКРАЇНСЬКИХ РОДИН ПРИДБАТИ КОНЕЧНЕ ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ЩО Є ОСНОВОЮ ТРИВАЛОСТИ РОДИНИ І ЇЇ ДОБРОБУТУ. СКЛАДАЮЧИ ЇМ НАШЕ ЩИРЕ ПРИЗНАННЯ ТА ПОДЯКУ, МИ ПЕВНІ, ЩО ЇХ ПРИКЛАД БУДЕ ЗАОХОТОЮ ДЛЯ ІНШИХ СОЮЗОВЦІВ ДО ТАКОЇ ВІДДАНОЇ ПРАЦІ ДЛЯ РОЗБУДОВИ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ — УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ПАМ'ЯТАЙМО, ЩО ТІЛЬКИ У ВЕЛИКІЙ ГРОМАДІ НАША СИЛА І НАША МАЙБУТНІСТЬ.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 2. ЛЮТИЙ 1984

Честь і слава будівничим Українського Народного Союзу

У сьогоднішній „Союзовій Трибуні" поміщуємо знімки 130-ох найкращих організаторів-ентузіястів, які в 1983 році, році ювілеїв союзових видань, придбали для УНСоюзу 1,387 нових членів, що є більше чим половина з усіх 2,145 членів, придбаних у тому році. З гордістю представляємо українській громаді Америки і Канади наших найкращих організаторів-трудівників, які своєю працею допомогли сотням українських родин придбати конечне для них і їх родин життьове забезпечення, що є основою тривалости родини та її добробуту.

Складаючи заслужене признання та подяку за жертвенну працю, з приємністю відмічуємо, що в числі цих 130-ох заслужених союзовців є члени аж п'ятьох союзових Клюбів. На почесному місці в „Клюбі Сотників" є головний радний і голова 231-го Відділу Василь Пастушок, який придбав імпозантне число нових членів, а саме-102. Треба подивляти В. Пастушка за такі поважні успіхи. Наше щире спасибі йому за сотню нових членів. Відтак слідує „Клюб П'ятидесятників", і перший раз його членом стала обласна організаторка Олеся Орлан. Також маємо 12 членів „Клюбу Заслужених Союзовців", які придбали по 25 до 49 членів, і 60 членів „Клюбу Будівничих" УНСоюзу, які придбали по 10 до 24 члени. П'ятим Клюбом є „Клюб Відданих Союзовців", які придбали по 5 до 9 нових членів і таких було 56 союзовців.

Не можна поминути і того, щоб не згадати членів Головного Уряду, які,придбавши нових членів,ввійшли до різних Клюбів. Як вже сказано, головний радний В. Пастушок придбав 102 члени, став чемпіоном ювілейного року. Відтак радні Володимир Гавриляк, придбавши 47 членів, Андрій Джула, 32 члени, і Роман Татарський, 30 членів, ввійшли до „Клюбу Будівничих Союзу". В „Клюбі Заслужених Союзовців" з членів Головного Уряду перід веде головна радна Олена Олек-Скат, придбавши 20 членів. Також тим разом заслужено попала до „союзового іконостасу" Уляна Дячук, головний касир, придбавши 12 членів. А по 11 членів придбали голова Контрольної Комісії мгр Іван Геврик та головні радні Текля Мороз і Іван Одежинський. По 10 членів придбали головна радна Анна Гарас і головний радний Володимир Квас. Членом „Клюбу Відданих Союзовців" став головний контролер д-р Нестор Олесницький, придбавши п'ять нових членів.

Поміж секретарками — союзовими діячками, перше місце з найбільшим числом нових членів знову зайняла кількакратна союзова чемпіонка Квітка Стецюк, секретарка 25-го Відділу в Джерзі Си્ти, придбавши 41 нових членів. Друге місце з числом нових членів, а перше у найвищій сумі забезпечення зайняла секретарка 347-го Відділу в Вайнленді, Н.Дж., Дарія Цапар, придбавши 39 нових членів,забезпечених на 160,000 дол.; третє місце зайняла також секретарка зі стейту Ню Джерзі, Ольга Осередчук, секретарка 37-го Відділу в Елізабеті, придбавши 26 нових членів.

Віримо, що приклад цих 130-ох відданих союзовців буде заохотою для всіх відділових секретарів Америки й Канади до такої ж посвяти і відданої праці для розбудови Українського Народного Союзу. Честь і слава всім, які нам допоможуть в річницю 90-річчя Батька Союзу осягнути намічену мету, а саме-придбати 4,000 нових членів,забезпечених на суму 11 мільйонів дол. Придбання 4,000 нових членів в ювілейному році буде найкращим висловом пошани в пам'ять піонерів, які 90 років тому поклали гранітні підвалини під Богом благословенну братську установу — Український Народний Союз. Памятаймо, що тільки у великій громаді наша сила і майбутність.

НЕ ПРИСЛАЛИ ФОТОГРАФІЙ:

94 Р. Татарський — 30; 360 Й. Гаврилюк — 18; 113 Ф. Козємчак — 17; 283 Ю. Гавришків — 17; 169 В. Стефурин — 13; 163 Т. Дуда — 12; 466 П. Крутигопова — 12; 15 О. Зинюк — 11; 385 М. Крамарчук — 11; 450 Евстахія Мілянич — 11; 216 Б. Одежинський — 10; 372 Софія Лонишин — 10.

231 В. Пастушок — 102

144 Олеся Орлян — 67

316 В. Гавриляк — 47

25 К. Стецюк — 41

347 Дарія Цапар — 39

161 А. Джула — 32

83 С. Гавриш — 30

368 А. Маринюк — 30

37 Ольга Осередчук — 26

237 М. Крика — 26

379 В. Семків — 25

59 Т. Спивінський — 25

271 І. Чопко — 25

206 П. Гардінк — 23

341 В. Літинський — 21

17 Я. Билень — 21

375 П. Тарнавський — 21

242 Й. Чабан — 20

22 Олена Олек-Скатт — 20

353 В. Оріховський — 19

434 О. Дольницька — 19

164 Т. Бутрей — 18

407 В. Шаран — 18

78 І. Петрунцьо — 17

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ-УКРАЇНЦІ! ТІЛЬКИ П'ЯТЬ ХВИЛИН ВАШОГО ЧАСУ КОШТУЄ ПРИДБАННЯ ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. ЙОГО БРАК ВАШІ РІДНІ МОЖУТЬ ВІДЧУВАТИ ДОВГИЙ ЧАС. ТОМУ ЩЕ СЬОГОДНІ ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

127 Марія Гаравус — 17 · 174 А. Слюсарчук — 17 · 32 В. Яців — 16 · 70 М. Шеремета — 16 · 42 І. Блиха — 15 · 51 М. Ольшанський — 15 · 292 Степа Федик — 15 · 171 Степа Раєн — 14

194 М. Юзенів — 14 · 305 Маргарета Гентош — 14 · 403 Марія Нечай — 14 · 13 П. Шевчук — 13 · 102 М. Бобечко — 13 · 269 Х. Фуга-Гербеги — 13 · 349 М. Захарко — 13 · 458 Д. Пищ — 13

34 Л. Блонарович — 12 · 63 М. Турко — 12 · 134 Уляна Дячук — 12 · 170 В. Біпик — 12 · 200 І. Пригода — 12 · 427 П. Дяків — 12 · 133 Я. Леськів — 11 · 214 О. Твардовський — 11

216 І. Одежинський — 11 · 221 М. Карачевський — 11 · 245 М. Мартиненко — 11 · 293 Марія Душник — 11 · 320 І. Мапко — 11 · 445 І. Гаврик — 11 · 465 Текля Мороз — 11 · 47 Анна Гарас — 10

88 В. Квас — 10 · 153 І. Скіра — 10 · 162 Д. Федоріячук — 10 · 173 П. Щерба — 10 · 235 М. Бобер — 10 · 287 Данута Ясінська — 10 · 383 Й. Хома — 10 · 217 пок. Т. Кубарич — 9

261 П. Аркотин — 9 · 352 Я. Щербак — 9 · 432 Б. Зорич — 9 · 8 Марія Кульчицька — 8 · 83 А. Кушнір — 8 · 285 А. Скібіцький — 8 · 414 І. Телюк — 8 · 473 Віра Баніт — 7

5 М. Хоманчук — 6 · 39 І. Пиндус — 6 · 57 М. Савків — 6 · 139 П. Питель — 6 · 183 П. Запуга — 6 · 296 П. Лобур — 6 · 372 пок. Й. Ярема — 6 · 399 Р. Припхан — 6

СОЮЗОВЦІ! ЩОБ БУВ ЗДІЙСНЕНИЙ ЗАКЛИК СОЮЗОВИХ ПІОНЕРІВ, А САМЕ ОБ'ЄДНАТИ ВСІХ УКРАЇНЦІВ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ. ТІЛЬКИ ОБ'ЄДНАНО МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

424 В. Трипупенко — 6

451 Є. Омельченко — 6

276 С. Іваницький — 5

321 Д. Цюк — 5

7 Гелен Словік — 5

27 Н. Олесницький — 5

448 М. Перейма — 5

472 Стефанія Кочій — 5

53 Д. Головатий — 5

76 Юлія Демчук — 5

489 М. Шпитко — 5

82 Ольга Марущак — 5

90 Й. Сидор — 5

151 Анна Строт — 5

175 Я. Базюк — 5

184 Б. Ластовецький — 5

220 Е. Блідий — 5

230 П. Ліщак — 5

238 Анна Ремік — 5

НЕ ПРИСЛАЛИ ФОТОГРАФІЙ:

96 Н. Драпала — 9; 183 Д. Кошильовський — 9; 353 Дарія Оріховська — 9; 371 Ю. Баранюк — 9; 407 Ю. Миськів — 9; 120 Анна Рефт — 8; 376 В. Гвязда — 8; 382 Катерина Гарбіст — 8; 56 П. Когут — 7; 155 Мелянія Льоренц — 7; 182 Г. Клименко — 7; 240 С. Воляник — 7; 259 Юлія Ґуґлик — 7; 112 Марія Капраль — 5; 114 І. Сірик — 5; 130 Ю. Юрків — 5; 248 Ірена Пасешнік — 5; 266 В. Варшона — 5; 267 Ґльорія Тополка — 5; 423 Я. Берестянський — 5.

Степан Куропась

Передплата „Свободи" і вкладки до відділу

Минула 30-та Конвенція УНСоюзу піднесла передплату на щоденник „Свободу" з 7.80 дол. на 15 дол. річно. Конвенція делегатів, 75 відсотків з яких складаються із секретарів відділів, уважала, що за 5 центів за одне число „Свободи" не можна покрити навіть видатків за папір, не кажучи вже про видатки на друк, редакцію і т. п.

Секретарі відділів, що дбають за УНСоюз, взяли на себе обов'язок збирати підвишку. В розмові з ними я довідався, що є опозиція до тих кількох центів, підвишки, що становить всього 10 центів за одне число.

Розумні люди знають і пам'ятають, що якщо колись горнятко кави коштувало в ресторані 5 центів, то тепер воно коштує 45 центів. Отже і „Свобода" повинна коштувати 45, а не 10 центів за число. Всі грамотні люди розуміють, що УН Союз мусить мати зв'язок зі секретарями, членством і зовнішнім світом; що культура нації міряється не лише вагою зужитого мила, але й пресою. Я згадав про мило тому, що як представники народів Третього світу, коли їх запитали американські кореспонденти, чого, крім хліба, їм найбільше потрібно, відповіли: мила (Уганда, Танзанія). Мило — охороняє людину від недуг тіла, а преса — від недуг душі. Деякі члени, переважно ті, що мають конта в кредитівці і в банках, витрачують гроші на „Дзєннік Звйонзкови" і „Ґвязду полярну", а підвишку на „Свободу" іґнорують. Я не проти „Ґвязди", це добра газета, має добрих кореспондентів, але „Свобода" наша краща, корисніша, бо через неї ми маємо зв'язок з нашими людьми, нашими проблемами. Не можна собі уявити, як можна жити (хіба животіти) без української преси. Моя порада — платіть і ликуйте, що маєте свою пресу, якої в Україні немає. УНСоюз грошей на „Свободі" не заробляє, із вас, як деякі кажуть, не „здирає", бо докладає до „Свободи" приблизно півмільйона долярів річно.

Другою болячкою в Союзі є відділові вкладки. Старі еміґранти, лемки і подоляки, платили до відділу щомісяця, бо були збори, була програма; при дверях, де відбувалися збори, стояв хорунжий з прапором і контролював, а тих, що три місяці залягали з вкладками , на збори не впускав. Хорунжий міг почути кілька слів зневаги, але прапору не вільно було зневажити, не вільно було хорунжого з прапором відсунути і пройти до залі зборів.

Коли я вступив до УН Союзу 55 років тому, вкладка до відділу була 50 центів. За це у випадку смерти член мав квіти, тих, що несли трумну, і лімузину, в якій вони їхали. Хто не хотів „паради", платив 25 центів. Тому мені дивно, що тепер є члени, які навіть 10 центів не хочуть платити. Деякі члени платять просто до кредитівок, секретарі їх роками не бачать, і вони платять те, що написане на грамоті і не додають нічого до відділу.

Тих кілька слів я пишу тому, що може, мені вдасться опам'ятати тих грошолюбів (всі любимо гроші), щоб виконували свої обов'язки супроти Союзу і „Свободи", бож як інакше може секретар з ними мати зв'язок у випадку потреби? УНСоюз не платить секретареві за поштові значки, за залю для зборів й інші видатки, які він має у зв'язку з адміністрацією відділу.

Ті, що винуваті, поправтеся. Деякі з вас залягають з вкладками довгий час й цим утруднюють роботу секретарів і Головної Канцелярії УНСоюзу.

Родина Щеснюків — добродії УСО „Тризуб"

Філядельфія. (с.г.). — Про УСО „Тризуб" з осідком в Філядельфії вже багато було написано на сторінках нашої преси за останні 33 роки його многогранної праці. А багато було написано тому, що цей спортовий осередок ще 1980 року відзначив ювілей 30-річної праці, яка принесла славу для українців не лише в Америці, але і цілій діяспорі. Це філядельфійські „тризубівці" в 1960-их роках здобули чотири рази чемпіонат ЗСА в копаному м'ячі. Здобувши звання чотирикратного чемпіона найвищої кляси в спорті копаного м'яча, наші „тризубівці", як справжні українські амбасадори, широко прославили українське ім'я серед американського світу. Нема в історії нашого поселення такого спортового осередку, який міг би похвалитися таким успіхом.

Нема під теперішню пору іншого українського спортового осередку в Америці, щоб мав імпозантний власний двоповерховий дім та 38-акрову посілість на периферіях з чудовим парком й модерним щойно викінченим клюбом.

Щоб вдержати дім в Філядельфії, а відтак закупити 38-акрову посілість і збудувати модерний будинок-клюб, потрібні були й є гроші, потрібні добродії, яких, слава Богу, Осередок мав від першого року свого існування. Безперечно, що були добродії, які своєю працею допомагали при будові нового будинку, інші займалися впорядкуванням площі. А щоб площа виглядала, як справжній парк, то треба було закупити різні дерева. Але, на щастя, члени Управи запізнали родину Онуфрія і Евдокії Щеснюків, власників вирощування різних деревець з осідком в Гані Брук, Па., і ця родина, а головно Онуфрій, коли оглянув посілість, запропонував фінансову поміч. Поміч родини Щеснюків була така, що подарували Осередкові різних коштовних деревець на суму 22,000 долярів у гуртовій ціні, а коли б „Тризуб" мусів купити ті деревця деінде, то треба було б за них заплатити понад 50,000 долярів. Крім королівського дарунку, родина Щеснюків при кожній нагоді відвідує новозбудований будинок-клюб і все при тому залишає свою „лепту". За цей королівський дар Управа „Тризуба" нагородила Щеснюків плякетою заслужених членів-добродіїв Осередку. Таких добродіїв Осередок потребує більше, а головно тепер, коли прийшла пора сплачувати всі заборгування у зв'язку з купном 38-акрової посілости і будовою будинку.

Щастям для Осередку є це, що членами Управи є молоді ентузіясти, які ще недавно самі копали м'яч. Головою Осередку є енерґійний інж. Ігор Чижович, який при помочі інших членів Управи робить всі заходи, щоб чимскорше сплатити задовження, яке зараз виносить біля 200,000 долярів. Для здобуття фондів Управа зараз веде акцію продажу цеголок, поєднаного з виграшами поважної суми. Та акція полягає в тому, що кожний, хто купить цеголку за 25 дол., дістає квиток, при помочі якого є можливість сім разів виграти грошову нагороду під час льотерії. Отже, не одну нагороду за 25 долярів, а сім. Виграші вже почнуться 3-го березня ц.р. і тоді хто перед тим закупив квиток за 25 дол. зможе виграти 1,000 дол. 16-го березня, 30-го березня, 13-го квітня, 27-го квітня, 11-го травня може виграти 500 долярів. А 27-го травня всі, які купили цеголку за 25 дол., можуть виграти 2,000 долярів.

Управа „Тризуба" вірить, що всі колишні і теперішні симпатики Осередку та вся українська громада не лише Філядельфії але й доколичних місцевостей, відгукнуться і стануть учасниками льотерії. А зробивши це, облегшать фінансові сльоти. Осередок потребує гроші, які нам не дадуть неукраїнці, а мусимо їх дати ми, українські громадяни. Тепер є нагода не лише дати даток, але при тому можна виграти більше чим дали. Тож всі на поміч „Тризуба".

На фотографії Добродії Щеснюки (справа): Онуфрій, його дружина Евдокія і син Степан.

375-ий Відділ УНС у Філядельфії відбув Загальні збори

Філядельфія, Па. (с.г.). — У неділю, 29-го січня ц.р., тут у залі канцелярії Окружного Комітету Філядельфійської Округи, відбулися річні Загальні збори 375-го Відділу Товариства Дмитра Вітовського. Збори відкрив голова Маріян Коженьовський, який привітав всіх присутніх членів Відділу та подав порядок нарад, згідно з яким обрано президію зборів у такому складі: Іван Антоняк, голова, і Петро Тарнавський, протоколянт.

Подякувавши за довір'я, предсідник зборів Іван Антоняк, у першу чергу, запросив всіх присутніх до молитви та вшанування хвилиною мовчанки померлих членів Відділу. Потім секретар Петро Тарнавський прочитав протокол з минулорічних зборів, який прийнято без поправок. Відтак приступлено до звітів Управи і членів Контрольної комісії. Першим звітував голова М. Коженьовський, який сказав, що весь час був у контакті з іншими членами Управи, а головно з секретарем й касиром, які, за його словами, ведуть зразкову працю. Доказом цього служить те, що Відділ закінчив календарний рік із збільшеним числом нових членів і за це він висловив подяку секретареві П. Тарнавському і касирові І. Данківському.

Наступним звітодавцем був секретар Відділу Петро Тарнавський, який обширно інформував присутніх про загальну працю Відділу — рух членства та збірку членських вкладок тощо. За його словами, на 31-ше грудня 1983 року Відділ нараховував 399 членів, а в тому було 244 дорослих членів, 39 з акцидентовим забезпеченням і 116 дітей у молодечому департаменті. Крім того, він поінформував, що в звітовому році він разом з касиром І. Данківським придбали 24 нові члени. На протязі року вибув 21 член, рік закінчено з придбанням трьох членів.

Запрошений до звіту касир Іван Данківський вичер-

Закінчення на ст. 4.

Наради чотирьох Округ відділів УНС Ню Джерзі

У п'ятницю, 17-го лютого 1984 року, в домівці „Чорноморської Січі" в Нюарку відбулися наради 4-ох Округ відділів Українського Народного Союзу стейту Ню Джерзі, а саме: Нюарку, Перт-Амбою, Пасейку і Джерзі Сиτі. Сходини відкрив і ними проводив голова 4-ох Округ Михайло Захарко.

Він привітав присутніх представників Округ і сказав, що найголовнішою точкою нарад буде обговорення нашого бенкету, який має відбутися 20-го травня ц.р. з нагоди 90-ліття УН Союзу. Він з'ясував, що дотепер вже зроблено, а що треба ще зробити, щоб якнайкраще вшанувати наш Союз.

Бенкет відбудеться у неділю 20-го травня, о год. 3-ій по полудні, у великій відновленій залі Українського Народного Дому у Джерзі Сиτі. Крім обіду з напитками, буде ще гарна мистецька програма, про що старається Комітет у порозумінні з Мартою Кордубою, референткою братської діяльности УНС. Святочну промову виголосить хтось з головних союзовців. Треба також, щоб Округи подбали про те, щоб наше громадянство, а зокрема союзовці взяли чисельну участь. Квитки вступу лише 17.50 дол. від особи; організатори бенкету бажають лише покрити видатки, пов'язані з імпрезою; а УНСоюз навіть допоможе нам фінансово в доборі мистецької програми. Квитки вступу уже друкуються і невдовзі Округи їх одержать. Саме тепер по Округах відбуватимуться організаційні збори. На цих Окружних зборах голови Округ повинні закликати поодинокі відділи до численної участи. У неділю, 1-го лютого, започатковано святкування 90-ліття Союзу у Шамокіні, де 90 літ тому зродився Батько Союз. Другою імпозантною імпрезою буде концерт у Карнеґі Голл у Ню Йорку, що відбудеться 1-го квітня. Отже наш бенкет буде третьою з черги імпрезою для відзначення 90-ліття УНСоюзу.

В дальшому ході нарад вирішено продовжувати наш традиційний Союзовий День на Українському Селі в Бавнд Бруку, Н. Дж., якщо це тільки буде можливим, бо голова М. Захарко має довідатися, чи тепер ще можливо договоритися з Управою Українського Села.

Д-р Володимир Сенежак заторкнув справу побудови приміщень для сеньйорів на Союзівці. Він також заохочував сеньйорів ставати в ряди їх Організації. У червні цього року відбудеться З'їзд сеньйорів на Союзівці.

В нарадах взяли участь М. Захарко, голова 4-ох Округ; В. Оріховський, колишній головний організатор УНСоюзу; з Пассейку — голова Округи Іван Хомко, В. Марунчак і І. Блиха; з Джерзі Сиτі — голова Округи Володимир Білик і Микола Шеремета, а з Нюарку були В. Боярський, В. Сенежак, Я. Леськів, Р. Лапичак і В. Шпирка.

В. Білик

Загальні збори 127-го Відділу

У неділю, 15-го січня 1984 року, відбулися річні Загальні збори 127-го Відділу Братства св. Миколая у церковній залі св. Миколая при вулицях Фільмор-Онейда у Баффало.

Збори відкрив і ними провадив голова Відділу Василь Шарван. Він привітав присутніх і покликав голову Округи Романа Конотопського до президії. Хвилиною мовчанки вшановано тих членів Братства, що відійшли у вічність. Голова подав порядок зборів, який був прийнятий без змін.

Софія Безушко прочитала протокол із попередніх Загальних зборів, який прийнято без змін. Голова Відділу Василь Шарван подав звіт із своєї діяльности та подякував членам за співпрацю.

Фінансова секретарка Марія Гаравус докладно поінформувала про членський і фінансовий стан Відділу, чкий нараховує 393 члени. В 1983 році приєднано 18 нових членів. Касир Петро Гаравус звітував про фінансовий стан Відділу.

Звіт Контрольної комісії подав Дмитро Пітолай. Контрольна комісія, у складі: Михайло Гнатів, Дмитро Ганущак і Дмитро Пітолай, провели контролю книговодства Відділу при участі фінансової референтки М. Гаравус і касира П. Гаравус 9-го січня цього року. Після закінчення звітів розпочалася дискусія над звітами та іншими актуальними справами.

Голова Округи Р. Конотопський поінформував присутніх про стан Баффалівської округи, і закликав до дальшої праці, а головним чином приєднувати нових членів для Відділу, і передав привіт від Централі УНС для Управи і членства Відділу за прикладне ведення праці у Відділі.

Фінансова референтка М. Гаравус звернулась із закликом до Загальних зборів, щоб шукати і підготовляти молодого фінансового секретаря для Відділу, бо її вік і стан здоров'я не дозволяє їй докладно виконувати секретарські обов'язки. Голова Відділу В. Шарван доповнив заклик М. Гаравус. Справа придбання молодих членів є дуже важлива. Якщо ми не будемо мати молодого припливу до Відділу, то наш Відділ завмиратиме, сказав він.

Контрольна комісія запропонувала уділити абсолюторію уступаючій Управі, що присутні одноголосно схвалили. Після цього приступлено до вибору нової Управи на 1984 рік. Управу обрано в такому складі: Василь Шарван - голова; Дмитро Пітолай - заступник голови і рекордовий секретар; Марія Гаравус - фінансовий секретар; Петро Гаравус - касир; Софія Безушко і Василь Артимович - члени. Контрольна комісія: Михайло Гнатів - голова, Дмитро Ільківський і Дмитро Ганущак - члени.

Закриваючи збори голова В. Шарван подякував присутнім за довір'я і вибір та запросив на перекуску, яку дбайливо приготовила фінансова секретарка Марія Гаравус.

Дмитро Пітолай

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

375-ий Відділ...

Закінчення зі ст. 3.

пно подав інформації про фінансову господарку Відділу. Він звітував, що в календарному році вислано до УНСоюзу 22,462.00 доляри на покриття членських вкладок членів Відділу. У цей самий час майно Відділу, разом із закупленими шерами в Домі Округи, виносило 1,650.00 долярів. У звіті касир згадав і те, що, будучи членом Окружної Управи, він кожної п'ятниці урядує в канцелярії Округи від 3-ої години до 7-ої вечора, полагоджуючи справи членів Союзу не лише 375-го Відділу, але й інших відділів. Свій звіт І. Данківський закінчив закликом до присутніх союзовців допомогти Управі придбати нових членів.

За Контрольну комісію звітував голова Микола Бачара, який повідомив присутніх, що під час проведеної контролі в присутності контролерів, Михайла Попика і Романа Флюнта, стверджено, що книговодство ведено взірцево як у секретаря, так і касира. В з'язку із цим, в імені Контрольної комісії він поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі з признанням.

Відтак після короткої речевої дискусії обрано Управу Відділу на 1984 рік в складі: Маріян Коженьовський — голова; Бруно Данківський — заступник голови; Петро Тарнавський — секретар; Теодор Рак — заступник секретаря, і Іван Данківський — касир. Контрольну комісію знову очолив Микола Бачара, а членами обрано Михайла Попика і Романа Флюнта. Також обрано двох членів, Управи — Романа Пазуняка і Василя Цигана.

Присутній на нарадах головний організатор УНС Степан Гавриш привітав переобрану Управу Відділу, побажав успішної праці в ювілейному році Батька Союзу, а при тому висловив всім щиру подяку за добре проведену організаційну працю у минулому році, доказом чого є придбання 24 нових членів. При тому він коротко поінформував присутніх про працю цілости Союзу, а також згадав і про надзвичайно успішну працю філядельфійської союзової Округи, яку очолює голова Петро Тарнавський. Присутні союзовці мали ряд питань до представника Екзекутивного Комітету. Відтак приступлено до точки внесків і побажань. На внесок Теодора Рака, всі присутні підписали поштівку „Скорого видужання" для заступника голови Відділу Бруна Данківського, який щойно пройшов серйозну операцію і перебуває у шпиталі.

Закінчуючи наради, переобраний голова Маріян Коженьовський склав усім в імені новообраної Управи подяку за довір'я, а відтак запросив всіх до перекуски, яку приготовив секретар Відділу.

Василь Єрошенко—японський письменник українського походження

У той час, як Василь Єрошенко є популярним японським поетом, він мало відомий поміж українцями. 12-го лютого 1984 року присутні на конференції УВАН в Ню Йорку з цікавістю прослухали доповідь про В. Єрошенка, російського журналіста Олександра Харківського, який кілька років тому еміґрував з СССР до ЗСА.

Доповідач сказав, що він уже багато років вивчає життя і творчість Василя Яковича Єрошенка і розповів про цю унікальну людину. З дитинства сліпий, Єрошенко був талановитим музикантом, поетом і прозаїком, писав і викладав кількома мовами, став відомим японським поетом, мандрував по країнах Західньої Европи, жив і працював у Японії, Таїлянді, Китаї, Бірмі, Москві. Кілька разів його заарештував московський комуністичний режим, і довгі роки Єрошенко був в'язнем концтаборів й у засланні на Чукотці та в Туркменістані. Він помер 1952 року.

Останніми роками в Совєтському Союзі пишуть про Єрошенка і видають його твори. В Києві 1969 року була видана українською мовою його книжка „Квітка справедливости." Але в СССР промовчують, що сліпий письменник був в'язнем совєтських тюрем і таборів; не згадують, що після смерти Єрошенка в КҐБ спалили його рукописи.

О. Харківський накреслив життьовий шлях Василя Єрошенка, який народився 1890 року в селянській родині в селі Обухівка, нині Білгородської области. Його дід походив з України. Чотирирічний Василь осліп. Коли йому було 18 років життя, він закінчив школу сліпих у Москві, став музикантом. На його талант звернула увагу заможна жінка Анна Шарапова, і запропонувала оплатити Єрошенкову поїздку до Лондона, де була єдина в світі Академія для сліпих музикантів. Єрошенко вагався, бо не знав чужоземних мов. Йому порадили вивчити есперанто. Виявилось, що Єрошенко має феноменальні здібності до мов: за два місяця він вивчив есперанто, у Лондоні за три місяця опанував англійську мову, вивчив німецьку, французьку і шведську мови. За шість місяців Єрошенко закінчив Академію для сліпих музикантів. Друзі не радили йому повертатися до Росії.

В 1914 році Єрошенко приїхав до Японії, поселився в родині, що знала мову есперанто. Через три місяці Єрошенко уже говорив по-японськи, скоро почав писати твори японською мовою став відомим письменником, музикантом, лектором. Він також писав мовою есперанто. Поставив собі за мету—допомогати сліпим: їздив до Таїлянду і Бірми, де був директором школи сліпих.

Два роки В. Ярошенко викладав російську і українську літературу в університеті у Пекіні. Як китайський професор їздив на міжнародну конференцію есперантистів у Гельсінках. У 1923 році він закінчив Геттінгенський університет у Німеччині і Сорбонну у Парижі. 1924 року він повернувся до Москви. Викладав японською та іншими східними мовами у комуністичному університеті трудящих сходу .

1929 року був заарештований і засланий до табору примусової праці на Чукотці. 1934 року був переселений з тундри в пустелю--до табору в Туркменській ССР, де пробув десять років.

В. Єрошенко був звільнений 1945 року, поїхав до Москви, але ніяк не міг дістати прописки. Його викликали в КҐБ і запропонували працювати перекладачем. Коли Єрошенко відмовився, його знову заарештували і послали до табору примусової праці. Він захворів на рак, і в 1951 році Єрошенкові дозволили повернутися до рідного села. Помер він у грудні 1952 року. Його сестра розповіла, що в КҐБ спалили всі його рукописи, серед яких були і україномовні.

Далі Олександер Харківський сказав, що він вперше почув про Василя Єрошенка в 1957 році на всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Москві, де делеґати з Японії і Китаю запитували його про Єрошенка і сказали: „Ви повинні про нього знати, він з походження українець". О. Харківський зацікавився Єрошенком, збирав про нього матеріяли, написав книжку. Дізнався, що портрет Єрошенка, роботи відомого художника, висить у палаці імператора Японії. Японці збирали гроші, щоб поставити Єрошенкові на пам'ятник по тім вирішили, що краще на зібрані гроші перевидати його твори.

Чудово видана японською мовою Єрошенкова книжка з портретом автора на обгортці була виставлена в залі Української Вільної Академії Наук під час доповіді О. Харківського.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

На сторінках союзової преси, а головно „Союзової Трибуни", було повідомлення про це, що з днем 1-го жовтня 1983 року УНСоюз для поліпшення своєї 90-річної служби українській громаді в ділянці життьового забезпечення, знизив ціну членських вкладок у клясі термінового забезпечення. Цю знижку впроваджено тому, щоби дати нагоду всім членам, як і не-членам набути забезпечення на високі суми за низьку ціну у своїй українській братській установі і тим самим забезпечити кращу долю своїм рідним. Термінове забезпечення в УНСоюзу може купити кожний, а це тому, що воно є дуже дешеве. Також слід згадати, що термінове забезпечення є потрібне всім, головно молодим подружжям, що мають позички на доми (морґедж), посілості, автомобіль, крамниці чи інші підприємстава. Головно молоді батьки, які дорожать своєю родиною-діточками повинні за низьку ціну купити високу суму термінового забезпечення, яке є дуже дешеве і про це говорить залучена „таблиця вкладок". Наприклад, молода людина у віці 25 років життя може набути в УНСоюзі 20,000 долярів забезпечення з річною вкладкою 46 дол. або місячною 4 доляри. Та сама особа може купити 50,000 долярів забезпечення без лікарського бадання з річною вкладкою 115 долярів.

Дораджуємо всім читачам „Свободи" простудіювати поміщену „таблицю" вкладок, де є подані ціни на 20,000 долярів забезпечення з річною і місячною вкладкою у віці від 16-го до 55-го року життя, тобто віку, у якому кожний може купити термінове забезпечення УНСоюзу. Інформації про забезпечення уділюють союзові секретарі в Америці й Канаді, а також можна звертатися прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
TERM PLAN INSURANCE
AMOUNT $20.000

PLAN T—5			PLAN T—10		
Issue Age	Annual	Monthly	Issue Age	Annual	Monthly
16	$ 40.20	$ 3.60	16	$ 42.00	$ 3.80
17	41.20	3.60	17	42.60	3.80
18	42.00	3.80	18	43.40	3.80
19	42.80	3.80	19	44.00	3.80
20	43.40	3.80	20	44.60	4.00
21	43.80	3.80	21	45.20	4.00
22	44.40	4.00	22	46.00	4.00
23	44.80	4.00	23	46.60	4.20
24	45.40	4.00	24	47.60	4.20
25	46.00	4.00	25	48.60	4.20
26	47.00	4.20	26	49.60	4.40
27	47.80	4.20	27	51.00	4.40
28	49.00	4.40	28	52.60	4.60
29	50.20	4.40	29	54.60	4.60
30	51.40	4.60	30	56.30	5.00
31	53.00	4.60	31	59.60	5.20
32	54.80	4.80	32	63.00	5.60
33	57.20	5.00	33	68.60	5.80
34	60.00	5.20	34	71.20	6.20
35	63.60	5.60	35	76.40	6.80
36	68.00	6.00	36	82.00	7.20
37	73.00	6.40	37	88.40	7.80
38	78.60	7.00	38	95.40	8.40
39	84.80	7.40	39	103.20	9.00
40	91.40	8.00	40	111.80	9.80
41	98.80	8.60	41	121.20	10.60
42	106.80	9.40	42	131.60	11.60
43	115.60	10.20	43	143.00	12.60
44	124.40	11.00	44	155.60	13.60
45	136.20	12.00	45	169.20	14.80
46	148.40	13.00	46	184.40	16.20
47	161.60	14.20	47	200.80	17.60
48	176.20	15.40	48	218.80	19.20
49	192.00	16.80	49	238.40	20.80
50	209.40	18.40	50	260.00	22.80
51	228.00	20.00	51	283.40	24.80
52	248.60	21.80	52	309.00	27.00
53	271.00	23.80	53	336.80	29.40
54	295.60	25.80	54	367.40	32.20
55	322.60	28.20	55	400.60	35.00

УВАГА! УВАГА!

У виданні Об'єднання Українських Письменників „СЛОВО" появилася нова книжка

МИКОЛИ ЩЕРБАКА

ПАХОЩІ СУЦВІТТЯ

ПОЕЗІЇ

(1960-1970)

104 сторінки Ціна $4.75 + 75 ¢ порто

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

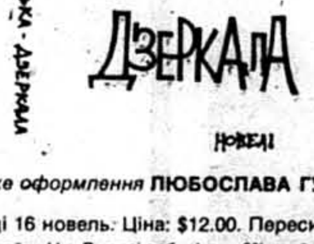
Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Вартісна поява на нашому книжковому ринку!

Мистецьке оформлення ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

У книжці 16 новель. Ціна: $12.00. Пересилка $1.00.

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Спогади про Київ під час німецької окупації

У Ню Йорку в УВАН відбулась 29-го січня ц.р. конференція з циклу „Київські виклади" на тему „Київ під час німецької окупації 1941-43 років". З спогадами виступили д-р Ярослав Туркало і д-р Мирослав Прокоп.

Першим говорив Я. Туркало, якому було 17 років, коли почалась війна. Він нагадав, що 19 вересня 1941 року німецькі війська зайняли Київ, а через чотири дні у центрі міста почалися вибухи і пожежі. Німецькі військовики зразу ж почали хапати на вулицях чоловіків, схопили і оповідача. Групу приблизно зі ста заарештованих привели до арсеналу і замкнули до вечора, тоді під конвоєм привели до будинку Ґестапо. Звідти разом з другою великою групою закладників повели до Святоандріївського собору. Там приєднали ще заарештованих і всіх повели в напрямку на північ. Почало темніти, Ярослав Туркало вирішив тікати. На крутому повороті йому пощастило вискочити на тротуар, далі він побіг щосили. Під парканом якоїсь садиби просидів до ранку.

Пізніше він чув, що всіх заарештованих, як закладників у день вибухів на Хрещатику, розстріляли у Бабиному ярі. Це були перші жертви німецьких окупантів у Києві.

Почалося сумне і голодне життя, були випадки голодної смерти. У Києві стояло багато війська, найбільше німців, були й мадяри. Пізніше приїхали працівники цивільної влади в брунатних уніформах. Середні і вищі школи не діяли. Була середня школа з німецькою мовою викладання, де вчилися діти „фолксдойчів" - німців, що жили в Києві до війни. Недовгий час діяв медичний інститут, до якого поступив Туркало. Прийшовши на заняття з анатомії, він з жахом побачив на столі труп сусіда - віолончеліста (про його смерть Туркало не знав).

Центральних українських організацій у Києві не було. В грудні 1941 року німці розгромили українських націоналістів, що приїхали з Заходу, зокрема тих, що працювали в редакції української газети. Туркало на власні очі бачив, як німці повісили трьох людей.

Далі на конференції в Ню Йорку виступив Мирослав Прокоп, який говорив про свої спостереження, як учасника антинімецької підпільної діяльности в Києві у 1942 році.

Народжений на Західній Україні, Мирослав Прокоп з молодих років належав до Організації Українських Націоналістів. Перед війною (до 1937 року) він був чотири роки ув'язнений у польській тюрмі.

Мирослав Прокоп розповідав, що в перші дні війни його заарештувало Ґестапо, але він утік через вікно, і від вересня 1941 року до кінця війни був у підпіллі серед членів ОУН (фракція Степана Бандери), які боролися з німецькими окупантами. У травні 1942 року його призначили до складу групи, що мала їхати до Києва, щоб змінити товаришів, які там були від вересня 1941 року та далі розбудовувати підпільну організаційну мережу. М.Прокоп поїхав потягом разом із Дмитром Мироном, обидва мали фальшиві документи.

М. Прокоп був перший раз на Наддніпрянській Україні, і йому було дуже цікаво познайомитися з місцевими українцями-підпільниками. На першій зустрічі з ними Прокопа вразило їх політичне вироблення і широта поглядів, настанова на рішучу боротьбу з німцями.

Прокоп уперше побачив Київ, про який мріяв усе життя. З вокзалу прийшли на явочну квартиру, де їх зустріла жінка словами: „Тікайте, хлопці! Вчора сюди гестапівці приходили". Прийшли на інше приміщення, почалося підпільне існування, зустрічі з членами підпільної організації. Прокоп ходив по місті, зайшов до університету, побував у церквах, побачив руїни Успенського собору. Гнітюче враження зробив на нього зруйнований Хрещатик. Він бачив пригноблення і настороженість населення Києва.

Проте відчувалося, що Київ столиця.

Завдання підпільної групи, до якої належав Мирослав Прокоп, були такі: боротися проти німецької окупації; знаходити людей до співпраці і розбудовувати мережу організації; пропаґувати ідею самостійности України; поширювати літературу.

Режим німецької окупації в Києві був значно суворіший, ніж на Західній Україні. Тут відбувся погром національних сил. Від руки Ґестапо гинули кияни, як от Володимир Багазій, голова міста. Були розстріляні десятки провідних членів ОУН (мельниківців), серед них — поетеса Олена Теліга і журналіст із Закарпаття Іван Рогач, редактор української газети в Києві.

Методи панування німців були жорстокі: забирали населення на рабську працю до Німеччини; вивозили з України хліб; насадили цивільну адміністрацію; дозволяли лише чотирикласні школи. Отже, політика німців була спрямована на знищення української нації.

В кінці літа 1942 року посилилися чутки про большевицьке підпілля. Також було „білогвардійське підпілля". Большевицька аґентура і білогвардійці боролися проти українського підпілля, проте воно діяло.

Мирослав Прокоп розповідав про свої зв'язки з місцевими українцями, зокрема з лікарем-хірургом Максимом Журком, який знайомив підпільників із своїми пацієнтами. Підпільники орієнтувалися на молодь і на національно-демократичні елементи, які жили ідеями Української Народної Республіки. Шукали націонал-комуністів, вірніше, розчарованих комуністів. Київські українці старшого покоління були за плюралізм, один з них жартома сказав галичанам: „Замість компартії, не хочемо нацпартії. Кияни більше уваги приділяли соціяльно-економічним питанням, їх не задовольняли загальні фрази як от „земля-селянам, заводи-робітникам". Вони хотіли розробити детальну програму економічного устрою майбутньої України. Успіхом українського підпілля було видання газети „Самостійна Україна".

Мирослав Прокоп розповідав про загибель Дмитра Мирона, керівника українського підпілля у Києві. В липні 1942 року його заарештувала німецька поліція в центрі Києва біля оперного театру. Він утікав і його поранили. Відвезли до лікарні, де він помер.

На думку М. Прокопа, співпраця груп ОУН з киянами довела ідеологічну єдність українців із Західньої і Східньої України. Двадцять років большевицької влади не зломило ідейних українців.

Після доповідей відбулась дискусія. Історик Тарас Гунчак сказав, що німці трактували Україну як колонію. До того ж німецькій окупаційній владі допомагала большевицька аґентура. В архівах є дані про те, що серед поліцаїв були енкаведисти.

Любов Дражевська

Still available

SAGA OF UKRAINE

AN OUTLINE HISTORY

Vol. 1 .... THE AGE OF ROYALTY

Vol. 2 .... THE AGE OF HEROISM

(Англійською Мовою)

Автор МИРОН Б. КУРОПАСЬ

Ціна одного тому 2 дол., враховуючи пересилку.

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302